

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 2010

Α΄ Έκδοσις

Αντίτυπα: 1000

Διορθώσεις κειμένων: Καθηγουμένη Ίσιδώρα Μοναχή

Όρθογραφικὲς διορθώσεις: Μαρία Παϊβανᾶ-Καντικά

Επιμέλεια: Έλευθερίου Χαμπεσῆ

Δαπάνη: Άριστάρχου Μπλέκου, Κυριάκου Θεοδωρόπουλου καὶ
Παναγιώτου Χαμπεσῆ

Εικὼν ἐξωφύλλου: Ό Άγιος Νέος Όσιομάρτυς Προκόπιος.
Έργον Κωνσταντίνου Δημητρέλου
(προσφορά Πατέρων Ί.Μ. Άγ. Νικοδήμου Γορτυνίας).

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου: Ίβηρίτικη σκίτη Τιμίου Προδρόμου
ἐν Άγίω Όρει.

ISBN: 978-960-92795-0-5

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Άρσηττοῦ 12-16, 116 36 Άθήνα

Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033

www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

*Παναγία Πορταΐτισσα.
Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἰβήρων
Ἅγιον Ὄρος.*

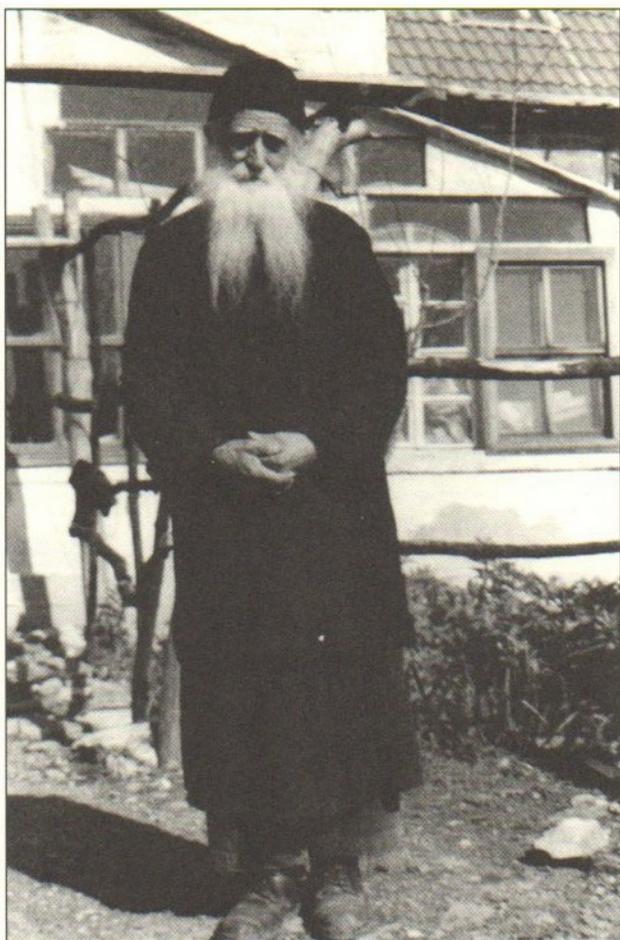
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΓΑΡΩΝ &
ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΚΥΠΑΡΙΣΣΩΤΙΣΣΗΣ & ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΘΕΟΥ
ΜΕΓΑΡΩΝ

Σφραγίς παραχωρήσεως.

Διὰ τοῦ παρόντος ἱεροσφραγιζοῦ
γράμματος, παραχωρῶ εἰς τὸν Ἐλευθέριον
Χαμπεῶν, τὴν ἀδειαν ἑκδόσεως τῶν
ὄμολογικῶν μου ποιημάτων, τῶν ἀφορώντων
εἰς τὸν Ἅγιον νέον Ὀσιοβλασεύρα Προκό-
πιον, τὸν ἔν Σφύρην διὰ ξίφους τελευθῆντα,
τιμῶμενον τὴν εἰκοστὴν λέξησιν Ἰουνίου,
(ἤτοι: Μικρὸν Ἑσπερινόν, Λιτὴν, Πορυέτευον καὶ
τὸν Παρακμητικὸν κανόνα), οὐκ ὅμως
καὶ τὴν ἀποκλειστικότητα αὐτῶν, εἰς δόξαν
τοῦ ἔν Ἅγιοις θαυματοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἱεραῖ Μαγ. Τῇ 3ῃ Φεβρουαρίου 2010
+ Διδώρα Μοναχὴ, καθῆγουμένη.

«Αφιέρωσις»

Ἡ παροῦσα ἔκδοσις ἀφιερώνεται
εἰς μνημόσυνον αἰώνιον καὶ εἰς ἀνάπαυσιν
τῆς ψυχῆς τοῦ Ἱερομονάχου Ἰωακείμ, ἐνὸς συγχρόνου ἀσκητοῦ,
Γέροντος καὶ πνευματικοῦ τῆς Ἱερᾶς Καλύβης Ἁγίου Εὐθυμίου
εἰς τὴν Ἱερὰν Σκήτην Κουσοκαλυβίων (περιοχὴ Ἁγίου Νείλου)
Ἁγίου Ὁρους.

Ὁ Γέρον ἐκοιμήθη τὴν 8ην Μαρτίου 2003.

Σύναξις Ἀγιορειτῶν Πατέρων

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Μὲ τὴν συμπλήρωση διακοσίων ἐτῶν ἀπὸ τὸ μαρτύριον τοῦ Ἁγίου Νέου Ὁσιομάρτυρος Προκοπίου τοῦ Ἰβηροσκηπιώτου, προβαίνουμε στὴν παροῦσα ἔκδοση σὲ ἀνάμνηση τοῦ γεγονότος.

Ἡ ἀκολουθία ἔχει ληφθεῖ ἀπὸ τὸν χειρόγραφο κώδικα 308 τῆς Ἀγιορείτικης Ἱερᾶς Σκήτης Ἁγίας Ἄννης καὶ ἔχει συμπληρωθεῖ μὲ Μικρὸ Ἑσπερινό, Λιτὴ καὶ Καθίσματα Πολυελέου ἀπὸ τὴν δόκιμη Ὑμνογράφου Ἰσιδώρα Μοναχί, Καθηγουμένη τῆς Ἱ.Μ. Παναγίας Κυτταρισσιωτίσσης καὶ Ἁγίου Ἱεροθέου Μεγάρων.

Ἔργο τῆς Γερόντισσας ἐπίσης εἶναι ὁ Παρακλητικὸς Κανὼν καὶ οἱ διορθώσεις τῶν κειμένων.

Οἱ ὀρθογραφικὲς διορθώσεις πραγματοποιήθηκαν ἀπὸ τὴν φιλόλογο Μαρία Παῖβανᾶ-Καντικά.

Ἡ δαπάνη γιὰ τὴν ἔκδοση εἶναι προσφορά τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν Ἀριστάρχου, Κυριάκου καὶ Παναγιώτου, ἐνῶ ἡ εἰκόνα τοῦ ἐξωφύλλου εἶναι ἔργο τοῦ ἀγιογράφου Κωνσταντίνου Δημητρέλου.

Τελειώνοντας, θέλουμε νὰ ἐκφράσουμε τὶς θερμὲς μας εὐχαριστίες σὲ ὅλους τοὺς προαναφερθέντες, καθὼς καὶ στὸν Γέροντα τοῦ Ἰβηροσκηπιώτικου κελλίου Ἁγίου Νικολάου, Εὐθύμιον ἱερομόναχον, γιὰ τὸ σημαντικὸ ὑλικὸ ποῦ μᾶς προσέφερε.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος, πλ. α΄. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ῥομφαίαν οἶάπερ, ὥμοις ἦρας παμμακάρο Μάρτυς Προκόπτιε, τῇ δυνάμει οὗ ἔχθρους κατετρόπωσας, αἰσθητούς τε καὶ νοητούς, δι' ἀθλήσεως στεφρῶς· διόπερ παρὰ Κυρίου, ἐπαξίως εἴληφας στέφος, τοῦ μαρτυρίου καὶ ἀσκήσεως.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν, ἣν ἀφρόνως ἠθέτησας, πόνοις δριμυτάτων βασάνων, ἀπεδέχθης Προκόπτιε· μισήσας καὶ ἐλέγξας εὐθαρσῶς, τὴν πλάνην τῶν δεινῶν Ἀγαρνῶν, διὰ ζήφους τελειώσας τε εὐκλεῶς, τὸν δρόμον τῆς Ἀθλήσεως. Χαίροις Ὅσιομάρτυς τοῦ Χριστοῦ, χαίροις χρυσοῦ ὑπέρτιμε· Χαίροις τοῦ Ὄρους Ἄθωνος τιμῆ, τῆς Σμύρνης περιήχημα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Λίαν εὐφρανας, τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυνας δυσσεβεστάτους, υἱοὺς Ἄγαρ ἀθλοφόρε Προκόπτιε, Υἱὸν Θεοῦ γὰρ Χριστὸν παμμακάριστε, ἀνακηρύξας ἐτμήθης τὴν κάραν σου, Μάρτυς ἔνδοξε, αὐτὸν ἐσαεὶ ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῶν ὀσίων ἢ ἐκλογῆ, τῶν Νεομαρτύρων ἢ περιδοξος καλλονῆ, χαίροις ἀληθείας Χριστοῦ ἢ θεία σάλπιγξ· Προκόπτιε θεόφρον, Σμύρνης τὸ καύχημα.

Μαρτύριον

τοῦ ἁγίου ὀσιομάρτυρος Προκοπίου,
τοῦ ἐν Σμύρῃ ἀθλήσαντος,
ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ ,αωί' (1810), Ἰουνίου κε'

(Συγγραφὴν παρὰ τοῦ ἐν Σμύρῃ Ἱεροδιδασκάλου Χρυσάνθου)

Τί μέγα κακὸν εἶναι ὁ λογισμὸς τῆς ἀπογνώσεως καὶ εἰς ποῖον ὀλέθριον τέλος φέρει, ὄχι μόνον τὸν ἀπλῶς ἄνθρωπον, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνον ὅστις μετὰ ἀρετῶν ποικίλων ἦτον πρότερον ἐστολισμένος, καὶ ζηλωτὸς κατὰ τὸν βίον! Τὸν κατασταίνει, λέγω, ἔξω φρενῶν, τὸν σκοτίζει τὴν διάνοιαν, καὶ ἀφοῦ τὸν καταστήσει ἔξω φρενῶν, τὸν κατασπᾶ ἀπὸ τὸ ὕψος τῶν ἀρετῶν καὶ τὸν ῥίπτει εἰς τὸν κρημνὸν τῆς ἀπωλείας· τὸν κατασταίνει ἀρνητὴν πολλάκις, φεῦ! τῆς ἀμωμήτου αὐτοῦ πίστεως. Ἄλλ' ὅταν πάλιν μετὰ τὴν πτώσιν ἐπιλαμφθῇ θείῳ ἐλέει ἢ κατακεντηθεῖσα συνείδησις, ὑποδεικνῶσα τὸ μέγα ἄτοπον καὶ ὅταν ἡ ἐλπίς τοῦ ἀπείρου ἐλέους τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ ἐμφυτευθῇ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ εἰς βάθος κακῶν ἐμπεσόντος καὶ ἀντιπολεμήσει ὁ λογισμὸς τῆς μετανοίας τὸν ψυχώλεθρον λογισμὸν τῆς πρὶν ἀπογνώσεως, ἔρχεται πάλιν ὁ ἐλεεινὸς ἄνθρωπος εἰς αἴσθησιν, ἀναλαμβάνει τὴν φρόνησιν, στοχάζεται τὸ μέγα κακὸν ὅπερ ἔπραξε· καὶ ἐπιστρέφων εἰς τὸν πανάγαθον Θεὸν τὸν ἐν ἐλέει ἀνείκαστον, μετὰ πάσης

προθυμίας και θερμῆς ἀγάπης και ἐγκαρδίων ἀναστεναγμῶν, ἀξιούται πάλιν τοῦ θείου ἐλέους, ἀποπλύνεται και ἀποκαθαίρεται (ἢ διὰ δακρῶν ἢ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος) τῶν οἰκείων ἀμαρτημάτων και σώζεται ἀληθῶς, καθὼς πιστεύομεν. Τὸ τί ἔκαμεν ὁ λογισμὸς τῆς ἀπογνώσεως και πάλιν τί ἐκατόρθωσεν ἡ μετάνοια, δείκνυται ὡς ἐκ παραδείγματος και ἐξ ἄλλων πολλῶν και ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ εἰς τὰς ἡμέρας ταύτας ἀναφανέντος ὀσιομάρτυρος Προκοπίου, τοῦ ὁποῦ ἀκούσατε μετὰ προσοχῆς τὸν βίον.

Οὗτος ὁ ὀσιομάρτυς Προκόπιος, ἦτον ἀπὸ τὰ μέρη τὰ πλησιόχωρα τῆς Βάρνας, ἀπὸ γονεῖς εὐσεβεῖς· ὅστις ἀφοῦ ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν χρόνων εἴκοσι, ἐπεθύμησε τὴν μοναδικὴν πολιτείαν και καταλιπὼν γονεῖς, πατρίδα και συγγενεῖς, ἐπῆγεν εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος τοῦ Ἄθω και ἐρευνήσας εἰς διαφόρους τόπους τὰ περὶ ψυχικῆς σωτηρίας, μετέρχεται τὴν ἀσκητικὴν ζωὴν, ὑποταγεῖς εἰς ἓνα γέροντα ὀνόματι Διονύσιον, εἰς τὴν σκῆτὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου. Περνώντας γοῦν ὀλίγος καιρὸς, ἔλαβε και τὸ ἅγιον σχῆμα τῶν μοναχῶν, τὸ ὁποῖον ἐπεθύμει· ἦτον δὲ φυσικὰ ἄκακος και ἀπλούστατος εἰς τὴν γνώμην και ἐθαυμάζετο ὑπὸ πολλῶν διὰ τὴν ἀρετὴν, τὴν τε ὑπακοὴν πρὸς τὸν γέροντά του και ἐπιμονὴν εἰς τοὺς κόπους τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας. Μὴ ὑποφέρων οὖν ὁ ἐχθρὸς τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας διάβολος, νὰ βλέπῃ εἰς ἓνα νέον τοιαύτας ἀρετάς, ἐφθόνησε κατὰ τὴν συνήθειαν, ὅπου ἔχει νὰ πολεμῇ τοὺς ἀγωνιστάς. Καθ' ἐκάστην οὖν τοῦ ἔσπειρεν λογισμοὺς νὰ ἔβγῃ εἰς τὰ ἐγκόσμια· ὅθεν, ἀφοῦ ἀπεφάσισε νὰ ἀναχωρήσῃ, ἔρχεται εἰς τὴν Σμύρνην. Ὅταν ἔφθασεν εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν, αὐτοῦ τοῦ ἔρχεται ἄλλος λογισμὸς

τοῦ προτέρου χειρότερος, ὅτι ἐπειδὴ καὶ ἄφησε τὴν μετανοϊάν του καὶ δὲν ἐστάθη μὲ ὑπομονὴν μέχρι τέλους, ἀλλ' ἤλθεν εἰς τὸν κόσμον, ἔχει ἐξάπαντος νὰ κολασθῆ. Μάλιστα δὲ μερικοὶ ταλανίζοντές τον διὰ τὴν ἐκ τῆς σκῆτης ἀναχώρησιν, πύξησαν τοῦ λογισμοῦ αὐτοῦ τὴν ἐπήρειαν. Ὅθεν ὁ τῆς ἀπογνώσεως λογισμὸς κατακυριεύσας αὐτὸν τὸν κατέστησε, φεῦ! νὰ ἀφήσῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τὴν ἄγκυραν τῆς εὐσεβοῦς πίστεως, χωρὶς νὰ ἀποκαλύψῃ τὸν λογισμὸν του εἰς τινα καὶ νὰ συμβουλευθῆ.

Ἐπάγει λοιπὸν ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, μηδενὸς γινώσκοντος, εἰς τὸν τῆς πολιτείας κριτὴν, καὶ εὐθύς ὁποῦ τὸν εἶδον οἱ φύλακες τὸν λέγουν τί γυρεύει καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπεν ὅτι ἔτζι ἤλθεν· οἱ δὲ πάλιν ἠρώτων, μήπως ἔχει καμμίαν κρίσιν ἢ μήπως θέλει νὰ γένη Τοῦρκος· ὁ δὲ εἶπε ναί. Ἀρπάσαντες λοιπὸν αὐτὸν μετὰ χαρᾶς τὸν ἔφεραν εἰς τὸν κριτὴν λέγοντες· οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ Ῥωμαῖος θέλει νὰ γένη Τοῦρκος· λοιπὸν σήμερον ἔχεις νὰ κάμῃς ἐν μεγάλῳ ψυχικόν. Ὁ δὲ ἐχάρη πολλὰ καὶ τὸν ἠρώτα ἂν εἶναι ἀλήθεια καὶ αὐτὸς ὡμολόγησεν. Ὅταν ὁμως παρεστάθη εἰς τὸν κριτὴν, δὲν ἐφάνη ὡς καλόγηρος, ἀλλ' ἐν σχήματι κοσμικοῦ. Ἀμὴ λέγει ὁ κριτῆς διὰ τί ἔχεις ἀφημένα τὰ γένεια; Ἀπεκρίθη, ὅτι ἔκαμα ἀπόφασιν τοιαύτην καὶ τὰ ἄφησα πρὸ καιροῦ. Τότε ὁ κριτῆς ἐχάρη ὅτι ἔρχεται ὀλοψύχως εἰς τὴν θρησκείαν τους· καὶ εἶπεν αὐτῷ νὰ ἐκφωνήσῃ τινὰ λόγια βλάσφημα ὁποῦ συνηθίζουν νὰ λέγουν εἰς τοὺς παρομοίους· καὶ αὐτὸς τὰ εἶπε. Τότε τὸν κατήχησε τὴν ψυχώλεθρον κατήχησιν καὶ ἐσυμβούλευσεν νὰ μείνῃ στερεὸς εἰς τὸν λογισμὸν του, ἀφήνοντάς τον ἕως δεκαπέντε ἡμέρας, εἰς τὰς ὁποίας τὸν ἔλαβεν εἰς τὴν ἐπίβλεψίν του ὁ

σερδάρης, ταῦτὸν εἶπειν γιανιτζάραγας. Φυλάττοντες λοιπὸν αὐτὸν μὴ ἤθελεν ὁμιλήσῃ μὲ τινὰ Χριστιανόν, ὕστερον ἀπὸ δεκαπέντε ἡμέρας τοῦ ἔδωκαν καὶ τὸ σημεῖον τῆς κατ' αὐτοὺς περιτομῆς, ἤγουν τὸν ἐσουνέτισαν. Ἄλλ' ὦ τῆς ταχείας μεταβολῆς καὶ τῆς ἀλλοιώσεως τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου! Εὐθὺς ὅπου ἔλαβε τὴν βδελυρὰν σφραγίδα, ἄλλαξεν ὁ λογισμός, ἤρξατο νὰ τὸν κατακεντᾷ ἡ συνείδησις καὶ ὁ πρὶν ἀπεγνωσμένος ἦλθεν εἰς αἴσθησιν τοῦ ἀπείρου ἐλέους τοῦ Θεοῦ. Ἦθελε λοιπὸν νὰ φανερώσῃ τὴν ὑστερνὴν του γνώμην εἰς κανένα πνευματικὸν ἢ τινὰ τῶν Χριστιανῶν, ὅμως ὅποιος τὸν ἔβλεπε μὲ τέτοιον ὀθωμανικὸν σχῆμα, δὲν τὸν ἐδέχετο διότι ἐφοβεῖτο. Ὑστερον ἀποτολμᾷ καὶ ὑπάγει κρυφίως εὐρίσκοντας καιρὸν ἀρμόδιον, χωρὶς νὰ τὸν καταλάβουν οἱ αὐτὸν φυλάσσοντες, καὶ ἔρχεται εἰς ἓνα φίλον του πνευματικόν, ὅπου τὸν ἤξευρεν ἀπὸ τὴν σκίτην. Οὗτος βλέπων αὐτὸν μὲ τέτοιον σχῆμα (ἐπειδὴ ἐφόρει πράσινα καὶ ἄσπρον τουλπάνι εἰς τὴν κεφαλὴν) ἔμεινεν ἐκστατικός, ἤξεύροντας τὴν πρώτην κατάστασίν του, καὶ ἀπὸ ποίαν ζωὴν ἐνάρετον εἰς τίνα κατάστασιν ἐλεινὴν ἦλθεν, ἐλυπήθη πολλά, καὶ ἄρχισε νὰ τὸν ἐξετάζῃ, πῶς καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν κατήντησεν εἰς τέτοιαν ἀξιοδάκρυτον κατάστασιν. Τότε διηγήσατο καταλεπτῶς ὅλα τὰ ἄνω εἰρημένα, καὶ πῶς μεγάλως μετενόησε καὶ θέλει νὰ μαρτυρήσῃ καὶ διὰ τῆς ἐκχύσεως τοῦ αἵματός του νὰ ἀποπλύνῃ τὸ τῆς ἀρνήσεως δεινὸν ἁμάρτημα. Τότε τοῦ λέγει ὁ πνευματικὸς· ἀδελφέ μου, αὐτὸ ὅπου μοῦ λέγεις, εἶναι ἅγιον, ὅμως ὁ καιρὸς δὲν συμφέρει· μάλιστα αὐτὸς ὅπου σὲ ἔχει εἰς τὴν ἐπιστασίαν του, ὁ γιανιτζάραγας, εἶναι ἄνθρωπος φοβερὸς, ὅπου τὸν τρέμουν οἱ Τοῦρκοι ὅλοι, καθὼς

τὸ ἤξεύρεις, καὶ ἔχει νὰ σοῦ κάμῃ μεγάλα καὶ δεινὰ κολαστήρια, ὅσα τοὺς ἤθελεν ἐρμηνεύσει ὁ πατέρας τους διάβολος· καὶ σὺ νέος ὢν, ἐνδέχεται νὰ μὴν ὑποφέρῃς καὶ ὕστερον ἤθελες λυπήσει οὐ μόνον ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς συνασκητὰς καὶ φίλους σου καὶ ὅλους τοὺς ἐδῶ Χριστιανούς. Καὶ τί λέγω τοὺς ἐδῶ Χριστιανούς καὶ δὲν λέγω καὶ ὅλους τοὺς χορούς τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν μαρτύρων, ὅπου χαίρουν ὅταν ἴδουν ἓνα ἁμαρτωλὸν μετανοοῦντα, καὶ μάλιστα ἐπὶ τοιοῦτω φρικτῷ ἁμαρτήματι, καὶ ἔπειτα νὰ τὸν ἴδουν, ἀντὶ νικητοῦ, πάλιν ἐκ δευτέρου νενικημένον, καὶ ἀντὶ στεφανίτου ἀξιοδάκρυτον; Πλὴν ἄκουσόν μου καὶ ἐμένα τὸν ταπεινὸν φίλον σου· ἐπειδὴ καὶ ἤλθες νὰ μὲ συμβουλευθῆς ὡς πνευματικόν, σοῦ λέγω ὅτι τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄπειρον πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλούς, καὶ δὲν εἶναι καμμία ἁμαρτία ἢ νικῶσα τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ· ὅθεν ἄκουσόν μου καὶ ἐμένα καὶ κάμε τὸν Σταυρόν σου νὰ ἐπιστρέψῃς καλῶς, ὅθεν κακῶς ἐξῆλθες, εἰς τὴν μετάνοιάν σου καὶ εἰς τὸν γέροντά σου, τὸν ὁποῖον θέλεις χαροποιήσει μὲ τὴν ἐπιστροφὴν σου, καὶ ὅλους τοὺς ἀδελφούς σου καὶ σκητιώτας. Ὁ δὲ διῆσχυριζέτο λέγων ὅτι εἶναι πρᾶγμα ἀδύνατον νὰ ὑπάγω μὲ τέτοιον σχῆμα, κἂν καὶ ἤξεύρω ὅτι ἠθελάν μοι δώκουν μύρια καὶ πάνδεινα κολαστήρια. Ἐγὼ τὸ ἤξεύρω βέβαια ὅτι ἐξ ἀνάγκης μέλλω νὰ ἀποθάνω. Λοιπὸν ἐλπίζω εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ὅπου ἐνεδυνάμωσε καὶ ἐνδυναμοῖ ὅλους τοὺς μάρτυρας, νὰ μὲ βοηθήσῃ καὶ ἐμένα· μόνον τοῦτο σὲ παρακαλῶ πολλά, ἂν ἦναι τρόπος, νὰ μὲ μυρώσῃς καὶ νὰ συνεργήσῃς εἰς τὸ νὰ μεταλάβω τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, πλὴν δὲν ἔχω καὶ καιρὸν νὰ λείψω ἀπὸ τὸ κονάκι οὔτε μίαν ὥραν καὶ δὲν

ἤξεύρω πῶς νὰ τὸ κάμω, ἐπειδὴ μὲ φυλάττουν νὰ μὴ τοὺς φύγω. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· δὲν ἔχω τὸν τρόπον νὰ σὲ μυρώσω, πλὴν δὲν εἶναι ἀνάγκη, ἐπειδὴ σὺ ἀποφασίζεις μὲ γενναιοῦτητα νὰ βαπτισθῆς μὲ τὸ αἷμά σου, ὁποῦ εἶναι τὸ ὕστατον βάπτισμα, τὸ ὁποῖον δὲν μολύνεται πλέον μὲ ἄλλας ἀκαθαρσίας καὶ καθαίρει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ πᾶσαν ἁμαρτίαν καὶ μάλιστα τὸ ἔγκλημα τῆς ἀρνήσεως· καλὰ καὶ σωτήρια εἶναι καὶ αὐτὰ ὁποῦ ζητεῖς, ὅμως δευτέρα ἀπὸ τὸ μαρτύριον.

Ἀπὸ τότε ἄρχισε νὰ συχνάξῃ εἰς τὸν φίλον τοῦ πνευματικὸν μὲ μεγάλην παρατήρησιν νὰ μὴ τὸν καταλάβουν, καὶ λαμβάνοντας θάρρος πάλιν ἀναχωροῦσε κρυφίως, ἕως δεκαπέντε ἡμέρας ὁποῦ ἰατρεύθη ὀλίγον ἢ πληγὴ τῆς παρανόμου περιτομῆς. Καὶ τότε ἔρχεται μιᾷ τῶν ἡμερῶν, Σαββάτῳ πρωτῷ καὶ λέγει ὅτι σήμερον εἶναι ἡ ὕστερινή μου ἡμέρα καὶ ἔκαμα ἀπόφασιν νὰ παρῶρησιασθῶ· λοιπὸν ἤλθα νὰ σὲ ἀποχαιρετήσω, ὅτι δὲν θέλω σὲ ἰδεῖ πλέον. Καὶ σταθέντες εἰς οἶκον εὐκτῆριον αὐτός, λέγω, μετὰ τοῦ πνευματικοῦ τοῦ ἔψαλλαν παράκλησιν εἰς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν, ἐκάθισαν λαμβάνοντας ὀλίγην παρηγορίαν ἀπὸ τὸν πνευματικόν, ἕως εἰς τὰς τέσσαρας ὥρας τῆς ἡμέρας. Εἶτα φορέσας παστρικά ροῦχα, ὁποῦ εἶχε προετοιμασμένα καὶ παίρνοντας καὶ εἰς τὸν κόλπον τοῦ ἑνὸς μαῦρον σκοῦφον (ἐπειδὴ ὅταν ἐπρωτοεπῆγεν ἦτον μὲ κοσμικὰ φορέματα, ὡς προείπομεν) ἀγνώριστος, ἐκίνησε δρομαῖος, ὁ δὲ πνευματικὸς ἀκολουθῶν μακρόθεν καὶ παραθαρρύνων ἕως εἰς τὸ δικαστήριον, ἐστάθη ἔξω εἰς ἐνὸς Χριστιανοῦ ἐργαστήριον, ἕως οὔ νὰ ἰδῆ τὸ ἀποβησόμενον. Καὶ ὑπάγοντας ὁ μάρτυς ἐμπρὸς εἰς τὸν κριτὴν ἐρῶριψε τὸ σαρῖκι

καὶ ἤλεγξε παρῶρρησίᾳ τὴν θρησκείαν αὐτῶν καὶ φορῶντας τὸν σκουῶφον ἔλεγεν ὅτι εἶναι Χριστιανὸς καὶ ὅτι ἠπατήθη ὑπὸ τοῦ διαβόλου καὶ ἠρνήθη τὸν ἀληθῆ Θεὸν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ ὅτι ἡ θρησκεία τῶν Τούρκων εἶναι μία ἀσέβεια καὶ εἶναι κάλπικη. Καὶ πάλιν ἐκεῖνοι ἔρριψαν τὸν σκουῶφον ἀπὸ τὴν κεφαλὴν του καὶ τὸν ἐπέπληττον νὰ μὴ βλασφημῇ· ὁ δὲ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ περισσότερον τοὺς ἤλεγχε κατηγορῶν αὐτοὺς ὡς ἀσεβεῖς.

Ὅθεν ἰδόντες τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης τοῦ μάρτυρος ἐγύρισαν εἰς ἀγριότητα καὶ ἀρπάσαντες ὡς αἰμοβόροι θῆρες ἔδεσαν ὀπίσω τὰς χεῖρας του μὲ τὸν ἴδιον σαρίκι του σφικτὰ καὶ τὸν ἐπήγαιναν μὲ τόσον θυμόν, ὥσαν νὰ ἤθελεν ἐπιβουλεύθῃ τὴν ζώην των, καὶ τὸν ἐπῆγαν εἰς τοῦ μουσελίμν τὴν φυλακὴν, ἕως νὰ ἔλθῃ καὶ ὁ αὐθέντης του ὁ σερδάρης. Παραστήσαντες λοιπὸν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἠρώτων τὴν αἰτίαν τῆς μεταβολῆς· αὐτὸς χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν, ἤνοιξε τὸ στόμα του χωρὶς κανένα φόβον καὶ συστολὴν, ἐλέγχων μὲ μέγαν θάρρος τὴν κακοδοξίαν καὶ ἀσέβειαν αὐτῶν. Τότε τοῦ λέγει ὁ μουσελίμνς· μωρὲ ἀνόπτε, τί εἶναι αὐτὸ ὁποῦ κάμνεις; Ὁ δὲ μάρτυς μὲ μέγαν θάρρος τοὺς ἀπεκρίθη· ἀνόπτοι εἴσθε ἐσεῖς, ὁποῦ εἴσθε ὅλον σάρκες καὶ ἀκαθαρόσια καὶ μολυσμὸς καὶ ὄχι ἐγὼ· ἀνόπτος ἤμην ἕως τώρα καὶ ἐγελάσθηκα θαρρῶντας ὅτι εἶναι καλὴ ἡ πίστις σας, ὅμως τώρα ἐγνώρισα τὴν ἀλήθειαν, ὅτι ἡ πίστις σας εἶναι ψεύτικη καὶ ματαία. Πάλιν τὸν πιάνουν μὲ τὸ καλὸν τάζοντάς του νὰ τοῦ χαρίσουν μεγάλα χαρίσματα καὶ νὰ τοῦ δώσουν ὀφφίκια· ὅμως τοὺς ἀπεκρίθη, ἂν καὶ ὅλον τὸν κόσμον τοῦ χαρίσουν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀλλάξουν τὴν γνώμην του. Τότε τοῦ λέγουν· ποῦ ἐπῆ-

γες ἀπὸ τὸ ταχὺ καὶ ποῖος παπᾶς σὲ ἐδίδαξε νὰ κάμῃς τέ-
τοιαν δουλείαν; (Διὰ νὰ πάρουν κανένα λόγον ἀπὸ τὸ στόμα
του). Ὁ δὲ μάρτυς τοὺς ἀπεκρίθη ὅτι δὲν ἤξευρέ τινα, ἀλλὰ
μοναχός του ἐκινήθη εἰς τοῦτο. Καὶ αὐτοὶ τοῦ εἶπον· ὁ διά-
βολος ἐμβῆκε μέσα σου καὶ σοῦ ἐγύρισε τὰ μυαλά σου. Τότε
τοὺς λέγει ὅτι ἐγὼ τώρα δὲν ἔχω μέσα μου ἄλλον, παρὰ τὸν
Θεὸν τὸν Ἰησοῦν μου Χριστὸν καὶ τὴν Παναγίαν μου. Τότε
πάλιν τοῦ λέγουν· τώρα θέλεις ἰδεῖ τὸ κεφάλι σου νὰ πετά-
ξῃ κάτω εἰς τὰ ποδάρια σου, νὰ ἰδῶμεν ἔρχεται ἡ Παναγία
σου νὰ σὲ ἐλευθερώσῃ; Ὁ μάρτυς ἀπεκρίθη· ὅ,τι θέλετε κά-
μετε, ἐγὼ ἕτοιμος εἶμαι. Τότε ἰδόντες τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώ-
μης του, μάλιστα ἐπειδὴ τοὺς εἶχεν ἔλθει πρὸ ὀλίγου φερμά-
νι ὅτι κινδυνεύει τὸ βασίλειόν τους καὶ νὰ προφθάσουν ὅλοι
μικροὶ καὶ μεγάλοι, ὅτι τοὺς ἐπλάκωσαν οἱ ἐχθροὶ καὶ ἦσαν
πολλὰ τεταραγμένοι, δὲν τοὺς ἐσυγχώρει ἡ ὥρα νὰ ἐνασχο-
λοῦνται εἰς τὰς βασάνους αὐτοῦ, ἢ κατὰ θεῖαν εὐδοκίαν, διὰ
νὰ ἐκπληρώσῃ ταχύτερον τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον, ἔδω-
καν κατ' αὐτοῦ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, μετὰ τρεῖς ὥρας
ἀφοῦ ἐπαρρήσιάζθη.

Φέροντές τον λοιπὸν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης ὀπι-
σθάγκωνα δεδεμένον, οἱ μὲν ἀσεβεῖς ὕβριζον καὶ ἀτίμαζον
αὐτόν, αὐτὸς δὲ ὁ γενναίψυχος δὲν ἐπεριπάτει ἀργῶς, ἀλλ'
ἔτρεχεν μὲ φαιδρὸν πρόσωπον ἀγαλλώμενος καὶ τοὺς εἰς τὸν
δρόμον Χριστιανοὺς ἀποχαιρετῶν, ὅσους ἀπῆντησε, λέγων
αὐτοῖς τὸ ἔχετε ὑγιείαν, καὶ ὤδευε μετὰ προθυμίας ἐπικα-
λούμενος τὸ θεῖον ἔλεος, ὡσὰν νὰ ἤθελε πηγαίνει εἰς χαρὰν
καὶ πανήγυριν, ὅτι μέλλει νὰ χύσῃ τὸ αἷμά του ὑπὲρ τῆς ἀγά-
πης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τόσον οὖν θαρῶραλέος

καὶ γενναῖος ἐστέκετο εἰς τὸν καιρὸν τῆς καρατομίας του, ὥστε ἔφερεν εἰς ἔκπληξιν τοὺς εὐρεθέντας Ἀγαρνοὺς καὶ δὲν ἀπετόλμα τινὰς νὰ τὸν ἀποκεφαλίσῃ, δὲν ἠξεύρω τι ὑποπτευόμενοι, ἀλλὰ ἐπροφασίζετο ὁ εἷς καὶ ἐπαρακίνει τὸν ἄλλον, διὰ νὰ τοῦ κόψῃ τὴν κεφαλὴν καὶ δὲν εὐρέθη κανένας ἀπὸ τὴν συνοδείαν τους νὰ τὸν ἀποκεφαλίσῃ, μόνον ἓνας ἄλλος γυρισμένος ἀρνησίχριστος καὶ αὐτός, ὅμως ὑπερέβαλλε τοὺς ἄλλους εἰς τὴν κακίαν. Αὐτὸν ἔστειλαν καὶ ἔφεραν καὶ αὐτὸς ἐκίνησε τὸ ξίφος κατὰ τοῦ μάρτυρος, ὁ θεοστυγέστατος.

Ἐτελειώθη δὲ ὁ ὀσιομάρτυς οὗτος Προκόπιος, λαβὼν τὸν διὰ ξίφους θάνατον κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος ,αωι´ (1810) ἐν τῇ κε´ τοῦ Ἰουνίου, ἡμέρα Σαββάτω, σαββατίσας καὶ καταπαύσας τὴν πρόσκαιρον ταύτην ζωὴν χάριν τῆς αἰωνίου καὶ ὑπερευφροσύνου, λαβὼν τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον καὶ ἀνταλλαζάμενος τῶν φθαρτῶν τὰ ἀκήρατα. Αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις ἀξιοθείημεν καὶ ἡμεῖς τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. Ἀμήν.

Τὸ Τρίμορφον.
(Έργον Ἱ. Μ. Παναχράντου Μεγάρων).

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ἈΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

ΤΟΥ ΕΝ ΣΜΥΡΝῃ ΔΙΑ ΞΙΦΟΥΣ ΤΕΛΕΙΩΘΕΝΤΟΣ
Τῆ ΚΕ' ΙΟΥΝΙΟΥ ΕΝ ΕΤΕΙ 1810

Εύρέθη αὕτη εἰς παλαιὸν χειρόγραφον,
συνεπληρώθησαν δὲ τὰ ἐλλείποντα

(Μικρὸς Ἑσπερινός, Λιτὴ καὶ Καθίσματα Πολυελέου)
ὑπὸ Καθηγουμένης Ἰσιδώρας Μοναχῆς Ἀγιεροθεϊτίσσης.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ἰστῶμεν στίχους δ'.

Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοῦ Προκοπίου τοῦ νέου, Ὁσιομάρτυρος, τοὺς εὐκλεεῖς ἀγῶνας, κατεπλάγησαν θάμβει, τάξεις τῶν Ἀγγέλων, ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἐθαύμασαν ἄνθρωποι, ἐπὶ τῆς γῆς ἐν αἰνέσει θεοσπρεπεῖ, τοῦτον αὖθις μακαρίζοντες.

Ἡ πολυδόξαστος Σμύρνη, νῦν μεγαλύνθητι, Μαρτυρικοὺς ἀγῶνας, Προκοπίου τοῦ νέου, ἔχουσα ὡς πλοῦτον, πολυτελῆ, καὶ ὡς δόξης κεφάλαιον, ἐκεῖσε δρόμον τελέσας ἀθλητικόν, νίκης στέφει κατεκόσμηται.

Τὴν ἀδιάσειστον πίστιν, ἀριδηλότατα, ἦν ἐξηρνήσω πρόων, ὠμολόγησας σθένει, ἔμπροσθεν ἀθέων, Ἀγαρηνῶν, Ἀθλοφόρε Προκόπιε, τὴν προκοπὴν τῆς ἐνθέου προαγωγῆς, ἐκδιδάξας κατ' ἀκρίβειαν.

Τὴν κεφαλὴν σου Κυρίω, τῷ Ἀθλοθέτῃ σου, πολυτελὲς ὡς δῶρον, προσεκόμισας πόθῳ, ξίφει ἐκτμηθεῖσαν, Μαρτυρικῶ, γενναίοφρον Προκόπιε, καὶ τῶν αἱμάτων σου ὕφανα ταῖς ῥοαῖς, ἀλουργίδα χρυσοπόρφυρον.

Δόξα. Ἦχος α'.

Τῶν ἐγκωμίων τοῖς ἄσμασι πιστοί, δεῦτε ὑπαντήσωμεν ὁμοῦ, Προκόπιον τὸν νέον Ὁσιομάρτυρα Χριστοῦ. Καὶ τούτου μεγαλύνοντες, τὴν ἐν ἄθλοις προκοπὴν, Χριστόν δοξολογήσωμεν, τὸν ἐν Ἁγίοις θαυμαστόν, καὶ δι' αὐτῶν ἀεὶ ἐνδοξαζόμενον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α' μαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων, στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγῶν σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Χαίροις περιχαρῶς, Κυρίου στρατιῶτα, σεπτὲ Ὁσιομάρτυς, Προκόπιε γενναῖε, τῆς πίστεως ὑπέρμαχε.

Στίχος: Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Ξίφει τὴν κεφαλὴν, ἐν Σμύρνη ἀπετμήθης, ὀλοτελῆς θυσία, Προκόπιε τελεία, καὶ ἄμωμος γενόμενος.

Στίχος: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Πίστιν τὴν πρὸς Θεόν, ἀφρόνως ἦν ἀφῆκας, Ἀγαρηνῶν ἐν μέσῳ, ἐτράνωσας ἀξίως, πανένδοξε Προκόπιε.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Πάτερ σὺν τῷ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, ἡ τριλαμπὴς Θεότης, ἐλέησον καὶ σῶσον, τοὺς πίστει σοι λατρεύοντας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε σὺν Γαβριήλ, τῷ θείῳ Ἀρχαγγέλῳ, χαρμονικῶς βοῶμεν, Παρθένε Θεοτόκε, τῆς λύπης ἡ ἀναίρεσις.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἦν ἀφρόνως ἠθέτησας, πόνοις δριμυτάτων βασάνων, ἀπεδέχθης Προκόπιε· μισήσας καὶ ἐλέγξας εὐθαρσῶς, τὴν πλάνην τῶν δεινῶν Ἀγαρηνῶν, διὰ ξίφους τελειώσας τε εὐκλεῶς, τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως. Χαίροις Ὅσιομάρτυς τοῦ Χριστοῦ, χαίροις χρυσοῦ ὑπέρτιμε· Χαίροις τοῦ Ὁρους Ἄθωνος τιμῆ, τῆς Σμύρνης περιίχημα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε τὸ χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν,
στιχολογοῦμεν τὴν α΄ στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ.
Eis δὲ τό, «Κύριε ἐκέκραξα», ἰσθῶμεν Στίχους σ΄,
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εὐφραινέσθω οὐράνια, καὶ σκιρτάτω ἐπίγεια, καὶ χοροὶ
Δυνάμεων συντρεχέτωσαν, πρὸς ὑπαντὴν Νεομάρτυρος,
ἐκ γὰρ τοῦ σκηνώματος, νῦν τὸ πνεῦμα γεγηθός, Προκοπίου
ἀνέθορε, πρὸς σκηνώματα, τὰ Οὐράνια, ὡς ὑπὲρ Κυρίου,
ἐναθλήσας ἵνα στέφος, χειρὸς Παντάνακτος δέξηται.

Γῆς σαλπίσατε θέμεθλα, καὶ τὰ ὄρη βοήσατε, εὐφροσύνην
σήμερον Νεομάρτυρος, ἐπὶ τῇ μνήμῃ στερρόφρονος, τῇ
θείᾳ παντέρπνῳ τε, Προκοπίου τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας σε-
μνώματος, ὠραΐσματος, ἀστραπὴ γὰρ καθάπερ Ὁρθοδό-
ξους, καταυγάζει, καταπλῆττει, βροντὴ ἀπίστους τε οἷάπερ.

Ψᾶς νηπίων ἐκ στόματος, κατηρτίσω φιλάνθρωπε, αἶνον
πάλαι Δέσποτα, νῦν κατ' ἄμφω τε, ἐκ Προκοπίου τοῦ
μάρτυρος, καὶ ἕτερον ὕμνον τε, κατηρτίσω εἰς υἱῶν, τῶν τῆς
Ἄγαρ κατάπτωσιν, τὴν τῆς πίστεως, ὀρθοδόξου, στερρὰν
ὁμολογίαν, οὗ λιταῖς μετόχους δεῖξον, τῆς οὐρανῶν βασι-
λείας σου.

Ἔτερα. Ἦχος πλ. δ´. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Δεῦρο πρὸς ἡμᾶς Προκόπιε, Ὁσιομάρτυς στερῶν, τοὺς πιστῶς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ εἰρήνην βράβευσον, ὡς Χριστοῦ φίλος γνήσιος, τὸν γὰρ Βελίαρ, θνητῶ ἐν σώματι, κατετροπώσω, τὸν σὲ πτερνίσαντα, πρὶν τῷ τῆς πίστεως, θυρεῶ καὶ ἅπασαν, τὴν βδελυράν, δὴ αὐτοῦ παράταξιν, εἰς τέλος ὤλεσας.

Χαίροις ἀθλητὰ Προκόπιε, τῶν ἀσκητῶν καλλονή, τῶν μαρτύρων ὠραΐσμα, ἐκκλησίας καύχημα, καὶ τῆς πίστεως ἔρεισμα, τῆς μετανοίας, σαφὲς ὑπόδειγμα, τὰ ἀρχεκάκου, μάκαρ γὰρ θήρατρα, ἀράχνης οἴαπερ, τὸν ἴστον διέρρηξας, ὑπὲρ Χριστοῦ, τὸν τοῦ ξίφους θάνατον, ὑποίσας ἔνδοξε.

Ψς ἐπιποθοῦσα ἔλαφος, ἐπὶ ὑδάτων πηγᾶς, ἡ ψυχὴ σου ἐδίψησε, τὸν Χριστὸν Προκόπιε, ὅθεν χαίρων ἐχώρησας, ἐν ἀνενδότῳ, στερῶν φρονήματι, εἰς Μαρτυρίου ἡδέα σκάμματα, οὐδὲν γὰρ ἕτερον, ὡς θανεῖν τις ἡδιστον, ὑπὲρ Χριστοῦ, νῦν ὑπὲρ οὗ ἠθλησας, ὧ παμμακάριστε.

Δόξα. Ἦχος β´.

Δεῦρο φιλομαρτύρων ὁ σύλλογος, ἄσμα καινόν, τῷ ἡγαπῆμένῳ ἡμῶν ἄσωμεν Προκοπίῳ, Ὁσιοάθλῳ τῷ στερῶν φρονι· δεῦρο τοῖς ἐγκωμίοις καταστέψωμεν, αὐτὸν ταῦτα λέγοντες· Χαίροις ὀρθοδοξίας τὸ ἔρεισμα, καὶ ἀσεβείας τὸ σύντριμμα, χαίροις ὁ διαυγέστατος ἑωσφόρος, τοῦ νοητοῦ στερεώματος· χαίροις ὁ ἐν ἀσκήσει διαπρέψας πρότερον, ὡς στολὴν σεαυτῷ, τοῖς μαρτυρίου εἶτα, ἐπιχρώσας αἵμασιν. Ἄλλ' ὧ τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ πρόβατον ἄκακον, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, καὶ τὴν ἐπίσιον ἐπιτελούντων μνήμην σου, τῆς οὐρανίου τυχεῖν μακαριότητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμώχον.

Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος, οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν».

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας

καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ', 9-14)

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνεΐδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ', 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάνος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων, ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε', 15-23, στ', 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργήν, εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas.

Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαΐλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΗΝ

Ἦχος α΄.

Εν ἡμέρα πανηγύρεως λαμπροπρεποῦς, δεῦτε αἰνέσωμεν πιστοὶ, Προκόπιον τὸν νέον Ὁσιομάρτυρα Χριστοῦ. Καὶ τούτου ἐνθεαστικῶς κατίδωμεν, τοὺς ἄθλους τοὺς μεγάλους τε καὶ θαυμαστούς, ὅτι ἠρίστευσεν καλῶς ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς πίστεως. Αὐτοῦ οὖν μιμησώμεθα καὶ ἡμεῖς, τὸν ζῆλον τῆς εὐσεβείας καὶ τὴν καρτερίαν τὴν ψυχικὴν, ἵνα γνῶμεν τίς ἐστὶν ὁ μισθός, τῆς παρὰ Θεοῦ ἀνταποδόσεως.

Ἦχος β΄.

Τὸν στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ τὸν γενναῖον, καὶ πύκτην τῆς ἀληθείας τὸν ἀλύγιστον, Προκόπιον δεῦτε μεγαλύνωμεν ἐνθέως. Καὶ γὰρ οὗτος ὁ μακάριος, τὴν σάρκα αὐτοῦ ἐδαπάνησεν, ἐν ταῖς βασάνοις ταῖς τιμίαις, ἵνα τρανώσῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τὴν δύναμιν, τοῦ θαυμαστά ποιῶντος, ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ ἐκάστοτε.

Ἦχος γ΄.

Τῆς πίστεως τῆς ἀληθινῆς, ἐφάνης λίθος πολύτιμος, Προκόπιε νέε Ἀθλητὰ τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν ὠραΐζων τῷ κάλλει τῶν εὐκλεῶν ἀγώνων σου. Σοὶ γὰρ ὁ λόγος τοῦ Ἀποστόλου ἔργον ἐγένετο, ὅτι εἶπας ὡς ὁ Παῦλος, πάντα ἠγοῦμαι σκύβαλα, ἵνα Χριστὸν κερδίσω. Καὶ τῇ πράξει σου ἔδειξας, ὅτι Χριστὸν ἠγάπησας, καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρικῶς ἐτελειώθης. Αὐτὸν ἰκέτευε δεόμεθα, τοῦ δοῦναι καὶ ἡμῖν τὴν ἰσχὺν τῆς πίστεως, ἵνα φανῶμεν ἀγωνισταὶ τῆς ἀληθείας, καὶ τῆς θείας δόξης μέτοχοι, ἐν χαρᾷ ἀγαλλιᾶσεως.

Ἦχος δ΄.

Τῆς προκοπῆς σου τῆς κατὰ Θεόν, Προκόπιε νέε Ὅσιομάρτυς, πῶς ἐξείπω τὰ ἐξαιρετά; ὅτι τὸν Κύριον ἠγάπησας, ἐν γνησιότητι καρδίας, καὶ στοργῇ ἀμεταθέτῳ. Διὸ καὶ ἐφάνης φίλος Τούτου ὀλοπρόθυμος, δεῖξας τῆς ἀγάπης σου τὰ ἀπροσποίητα γνωρίσματα. Ὅτι αἵματα ἔδωκας σαρκός, καὶ χάριν ἔλαβες, ἀντὶ χάριτος πνευματικῆς περισσειαν. Αὐτῆς μετόχους δεῖξον καὶ ἡμᾶς, τοὺς ὑμολογοῦντας σου τοὺς ἄθλους, καὶ τὰ γενναῖα τοῦ μαρτυρίου σου τρόπαια.

Ἦχος πλ. α΄.

Τὴν ἄρνησίν σου τὴν τῆς πίστεως, Προκόπιε Ὅσιομάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀφῆκας εὐθύς ὡς ἔγνωσ τῆς πλάνης τῶν Ἀγαρηνῶν τὸ σκότος, τὸ σαθρόν τε καὶ ἄστατον. Διὸ καὶ τούτων ἔμπροσθεν, ἐβόας στεντορεία τῇ φωνῇ καὶ εὐψύχῳ σου δυνάμει. Εἷς ἐστὶν ὁ Θεὸς ὁ ἀληθὴς καὶ αἰώνιος, ὁ τοῦ παντὸς Δημιουργὸς καὶ Βασιλεὺς καὶ Κύριος. Αὐτῷ λατρεύω, Αὐτῷ πιστεύω, Αὐτὸν προσκυνῶ τε καὶ δοξάζω, τὸν εἰς τοὺς αἰῶνας ὑπὲρ Ἀγγέλων ἀνυμνούμενον, καὶ ὑπὸ πάντων τῶν Ἁγίων δοξαζόμενον.

Ἦχος πλ. β΄.

Σμύρνη ἡ περιάκουστος πόλις, τῆς μεγαλωνύμου καὶ ἐνδόξου Μικρασίας, βοᾷ καυχωμένη ἐν Θεῷ καὶ λέγουσα. Προσετέθη μοι πλοῦτος αὐθις ἱερὸς καὶ τίμιος, ἡ ἄθλησις τοῦ νέου Ὁσιομάρτυρος Προκοπίου. Τὰ τούτου αἵματα κατέχω, ὡς στολὴν θεότευκτον καὶ ἄσυλον. Καὶ πάλιν πρὸς Θεόν, τὰς τούτου ἰκεσίας, κέρδος ἔχω ἀξιέραστον. Δεῦτε οὖν πάντες οἱ πιστοί, τῷ Μάρτυρι ἐγκώμια εἴπωμεν, Χριστῷ τε τῷ Ἀθλοθέτῃ καὶ Θεῷ, εὐχαριστίαν δῶμεν, καὶ δοξολογίαν πρέπουσαν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁσιοπρεπῶς τῷ Κυρίῳ ἐδούλευσας, ἐν τῷ Ἀγωνύμῳ Ὁρει τοῦ Ἄθωνος, Προκόπτιε Θεόφρον Μοναστά. Καὶ πάλιν μαρτυρικῶς ἐν τῇ Σμύρνῃ ἐτελειώθης, καὶ τῷ Θεῷ συνθήκην ὑπέγραψας, κοινωνίας μετ' Αὐτοῦ ἐν τελειότητι. Τὴν κάραν σου, τὴν ξίφει τῶν Ἀγαρηνῶν ἀποτμηθεῖσαν, ὡς δῶρον προσήγαγες, καὶ ἔλαβες ἀντιμισθίαν, τῆς κληρονομίας τῆς ἀληθινῆς τὸ ὄφελος. Καὶ αὐθις σὺν Ἀγγέλοις παριστάμενος, τῷ Θρόνῳ τῆς Θεότητος, ὑπὲρ ἡμῶν εὐχὰς ἰκετηρίους προσάγαγε, ὅπως μὴ ἐκπέσωμεν μακρὰν τῆς ἐλπίδος, ἀλλὰ λάβωμεν ἐγγύς, τῆς προσδοκίας τῆς χρηστῆς τὴν ἔκβασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶς.

Φρένας καταύγασόν μου μονάς, ἡ τρισυπόστατος Πατήρ ὁ ἀγέννητος, Συνάναρχος γεννητός τε, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα εὐθέσ, τὸ ἐκ τοῦ Πατρός, ἐκπορευόμενον· ἀχράντοις σαῖς λάμπεσιν, ὡς εἰκὸς ἵνα ἄσω νῦν, Νεομαρτύρων, Ὁσιόαθλον μέγιστον, τὸν Προκόπιον, τῆς ἀνδρείας τὴν ἔμψυχον· στήλην πύργον τὸν ἄσειστον, τὴν εὐήχον σάλπιγγα, τῆς ἀκραιφνοῦς παρθενίας, ὄρον τὸ πίστεως ἔρεισμα· οὗ λιταῖς Ἁγία, ὦ Τριάς τὴν σωτηρίαν, ἡμῖν πρυτάνευσον.

Στίχος: Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Χαίροις ἀσκητικῶς ἀληθῶς, προγυμνασθεῖς ὁ ἐν τῷ Ὄρει Προκόπιε, τρισόλβιε τῷ Ἁγίῳ, καὶ Μαρτυρίου στερῶς, ὁ αὐτομολήσας, ἐν τοῖς σκάμμασι· κρουνοῖς τε τοῖς αἵματος, καταπνίξας δυσσέβειαν, υἰῶν τῆς Ἄγαρ, καὶ δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπωσάμενος, φληναφώδεις πολυάθλε· χαίροις ὁ δι' ἀμφοῖν στεφθεῖς, Χριστοῦ ἐκ Παντάνακτος, χαίροις Ἱεροσολύμων, τῶν ἐν τοῖς ἄνω ἐντρύφημα, χαίροις τῶν νοσοῦντων, ἡ πανάκεια καὶ εὐχος, τῶν εὐφημούντων σε.

Στίχος: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ψ ὥσπερ Ἡλίου δίσκος σαφῶς, χειμῶνος ὥρα, ἀνατέταλκας ἔνδοξε, Προκόπιε τροπαιοῦχε, διασκεδάσας ἀχλύν, τὴν τῆς ἀσεβείας, παναιοίδιμε· πιστοὺς καταυγάσας τε, ταῖς θαυμάτων σου λάμπεσι, πηγὴ γὰρ οἶα, ἐσαιί τις ἀκένωτος, τοῖς προστρέχουσιν, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου, βλύζουσα καθαρτήρια, ψυχῶν καὶ σωμάτων τε, τῶν ἰαμάτων τὰ ρεῖθρα, διὸ τὴν μνήμην τελοῦμέν σου, σοφὴ ἐτησίως, ἐν ᾧδαῖς ἁσμάτων πίστει, σὲ μακαρίζοντες.

Δόξα. Ἦχος. πλ. δ'.

Α'νέτειλεν ἡ πανευκλεὴς Ὁσιόαθλε μνήμη σου, Προκόπιε ἔνδοξε, καὶ τὸ νοητὸν τῆς Ἐκκλησίας στερέωμα, καθάπερ τις ἑωσφόρος, ταῖς φωτιστικαῖς ἀκτῖσι κατηύγασεν. Διὸ ταῖς πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα καὶ Υἱὸν Συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὴν μίαν τρισσοφεγγόφωτον Οὐσίαν πρεσβείαις σου, ψυχὰς τῶν σὲ τιμώντων, καὶ τὴν πανένδοξον ἐπιτελούντων μνήμην σου, ῥύπων καὶ κηλίδων κάθαρον.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Α'νύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μῆτερ Θεοῦ τοῦ Ἑπίστου, σῶν ἱκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι, πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος, πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ῥομφαίαν οἷάπερ, ὥμοις ἡρας παμμάκαρ Μάρτυς Προκόπιε, τῇ δυνάμει οὗ ἔχθρους κατετρόπωσας, αἰσθητοὺς τε καὶ νοητοὺς, δι' ἀθλήσεως στερόῃς· διόπερ παρὰ Κυρίου, ἐπαξίως εἴληφας στέφος, τοῦ μαρτυρίου καὶ ἀσκήσεως.

Θεοτόκιον. Ὅμοιον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ως λέων πεπορθῶς, πρὸς ἀγῶνας παμμάκαρ, Προκόπιε στερῶρέ, πύτομόλησας ὄντως, τὴν δύσθεον καὶ φλήναφον, καθελὼν πλάνην ἔνδοξε· Χριστοῦ Ἄνακτος, τῆ ἀπροσμάχῳ δυνάμει, ὅθεν ἅπαντες, ὦδαῖς καὶ ὕμνοις σε θείοις, προφρόνως δοξάζομεν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ανάπλεως πίστεως, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀθλητά, ὡς ῥάβδον ἐκράτησας, ταῖς νοεραῖς τῆς ψυχῆς, χερσὶ Σταυρὸν τίμιον· ὤλεσας τοίνυν θράσος, καὶ ἀπίνειαν μάκαρ, τάξεων τῶν αὐλῶν, Φαραῶ νοουμένου, διὸ καὶ πρὸς ἀνάπαυλιν, ἀγήρω μεταβέβηκας.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πολλαῖς περιστάσεσι καὶ συμφοραῖς τῶν δεινῶν, Παρθένε κυκλούμενοι, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν, ἀεὶ περιπίπτοντες, μόνην σε σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα. καὶ τεῖχος, ἔχομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς σὲ κατὰ χρέος, ἐν πίστει καὶ νῦν αἰτοῦμεν, Σῶσον τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ´. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετὰ γνώμης τολμηρᾶς, καὶ καρτερίας ψυχικῆς, κατενώπιον ἐχθρῶν, πολυπληθῶν Ἀγαρνῶν, Ὅσιομάρτυς Προκόπιε ὡς εἰσῆλθες. Ἠλεγξας αὐτῶν, τὴν σκοτόμαινιν, πίστιν τε Χριστοῦ, ὠμολόγησας. Καὶ ἐκτμηθεὶς τῷ ξίφει τὸν αὐχένα, τοῦ διαβόλου συνέκοπας· τὴν πλάνην πᾶσαν, κληρονομήσας, ἀληθείας τὸ στέφος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παραβάσεως καρπὸν, Εὐὰ φαγοῦσα παρευθὺς, ἐξεβλήθη τῆς Ἐδέμ, λύπης πλησθεῖσα τῆς πικρᾶς, καὶ ἀπογνωσεως βρόχοις συνεδεσμεῖτο. Σὺ δὲ Μαριὰμ ἀειπάρθενε, λόγοις Γαβριὴλ ὑπακούσασα· τῆς χαρμοσύνου αἴτιον ἐλπίδος, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας· Χριστὸν ὃς πάλιν, ἐν παραδείσῳ, τοὺς ἀνθρώπους οἰκίζει.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α´ ἀντίφωνον τοῦ δ´ ἤχου.

Ἐκ νεότητός μου...

Προκείμενον. Ἦχος δ´. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχος: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

«Πᾶσα πνοή». Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Προκοπίῳ νέῳ, τὸδ' ὑφαίνω μέλος.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Πεποικιλμένος ὁ στερῆρὸς Προκόπιος, Νεομαρτύρων κρηπίς, τοῖς τοῦ Μαρτυρίου, διαυγέσι στίγμασι· τῷ Βασιλεῖ παρίσταται, Τρισηλίῳ πρεσβείας, ὑπὲρ τοῦ κόσμου, ποιούμενος· ὄνπερ οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν.

Ρωμαλαιότητι Βελίᾳ ἐρῆρξας, θήρατρα Μάρτυς σαφῶς, τοῦ Χριστοῦ θεράπον, ὑπὲρ οὗ καὶ ἤθλησας, χειρὸς ἐξ οὗ καὶ εἴληφας, ἀθλητὰ τριττὸν στέφος, παρθενίας καὶ ἀσκήσεως, καὶ τῆς ἐν τῷ τέλει ἀθλήσεως.

Θιακιζόμενος χειρὶ πανεύφημε, τῇ δεξιᾷ Δυνατοῦ, ἀντιπαρετάξω, τοῖς τῆς πλάνης κύμασι, διὸ καὶ πρὸς σωτήριοιον, γαληνιαῖον λιμένα, σὲ ὁ Σωτὴρ διεσώσατο, ὕμνον ἐπινίκιον ᾄδοντα.

Κεκεπφωμένην πανσθενῶς κατέρῳραξας, δυσσεβεστάτην ὀφρύν, πλάνης υἰῶν Ἄγαρ, ἀθλητὰ Προκόπιε, τὸ τῶν Ὁσίων καύχημα, καὶ Μαρτύρων τὸ κλέος, διὸ ὑφαίνω μελώδημα, ὡς εἰκός σοι· μάκαρ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Χαίροις παρθένων καλλονὴ Θεόνυμφε, καὶ τῶν μητέρων σαφῶς, χαίροις εὐχος Κόρη, χαίροις τῶν τιμώντων σε, προστάτις ἀκαταίσχυντος, ἡ μεσίτρια χαίροις, πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, τῶν ὀρθοδοξούντων Πανάμωμε.

Ἦδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Θ' λβιοδότῃν Ἰησοῦν, πρὸ τῶν ἀνόμων βημάτων, ἀνεκήρυξας ὡς σύμπαντος Κτίστην, καὶ Θεοῦ δὲ ὡς Υἱόν, μονογενῆ Συνάναρχον, καὶ ἐκ Παρθένου Κόρης, τεχθέντα Μάρτυς Προκόπιε.

Παρεμβολὴν τὴν ὄρατῶν, ἐχθρῶν τε καὶ ἀοράτων, κατετρόπωσας Προκόπι' εὐθυφρον, τῇ ἰσχυί ἀληθῶς, Ἐσταυρωμένου ἔνδοξε, τοίνυν Μαρτύρων θεία, παρεμβολῆ νῦν συντέταξαι.

Ι' θύνας σκάφος ἀθλητά, τὸ τῆς ψυχῆς ἐν συνέσει, πρὸς γαλήνιον λιμένα παμμάκαρ, ἔνθα κύμα οὐδαμῶς, σοὶ προσπελάζει ἔνδοξε, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, ἀεὶ Προκόπιε πρέσβευε.

Ω' ρίων οἷα διαυγής, τῷ νοητῷ Ἐκκλησίας, στερεώματι ἐξήστραψας ὄντως, καὶ κατνύγασας πιστούς, Χριστοῦ ὡς μάρτυς ἔνδοξος, τοίνυν σοὶ ὕμνον μάκαρ, ὑφαίνω ὅλως γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Τῶν Ἀσωμάτων ἡ πληθὺς, ὃ τε χορὸς τῶν Ἁγίων, καὶ βροτῶν σε ἐπαξίως οἱ δῆμοι, μακαρίζουσιν Ἀγνή, Τριάδος γὰρ ἐκύησας, ξένως τὸν ἕνα Κόρη, Υἱὸν Θεοῦ τὸν Συνάναρχον.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λαμπρὸν ἀριστεὰ Χριστοῦ Προκόπιον, ἀνευφημήσωμεν πάντες, Θεοῦ Υἱὸν γάρ, Χριστόν, καταγγείλας γεγηθῶς, υἱῶν δυσσέβειαν, Ἄγαρ κατήσχυν' εὐθαρσῶς,

τά τε ἄρκυα Σατάν, διέρρηξε τμηθεὶς κάραν, ὑπὲρ πάντων ἡ-
μῶν πρεσβείας, ἀεὶ Κυρίῳ σαφῶς ποιούμενος.

Δόξα καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παναγία Παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πί-
σται, εἰς σὲ τὴν εὐσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερ-
μὴν σου νῦν ἀντίληψιν, δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθή, τοὺς πάντας
σφῆζειν ὡς οὔσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ἵψίστου, ταῖς μητρικαῖς
σου πρεσβείαις, ἀεὶ χρωμένη Θεοχαρίτῳτε.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νεμομένην Προκόπιε, ἐν σοὶ ἀσέβειαν, τῇ ἰσχυΐ Σταυροῦ,
ἔνδοξε διώλεσας, σῶν τιμίων τε αἱμάτων ταῖς ἐκχύσεσιν.

Εἴσπλιτεύσας δράκοντα, ἐν Παραδείσῳ τὴν Εὐαν πάλαι,
πικρῶς μάκαρ πτερνίσαντα, καὶ ὄφρυν δυσθέων, Ἄγαρ
κατέβαλες.

Ψᾠλοφύρετο κάκιστος, Σατάν ὁ δόλιος καθορῶν σε, τῶν θη-
ράτρων αὐτοῦ ὄκιστα, δι' ἀθλήσεως ἐκφεύγοντα ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ικετεύειν Πανάμωμε, τὸν εἰληφότα ἐκ σοῦ μὴ παύσῃ, σάρ-
κα δέομαι Θεόνυμφε, τοῦ ῥυσθῆναι τῆς κολάσεως ἅπαντας.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Τίμιος ὁ σός, ἔναντι Κυρίου ἔνδοξε, πέλει Προκόπιε θάνα-
τος σαφῶς, τμηθεὶς γὰρ κάραν τὸν κόσμον, νάμασιν ἥρ-
δευσας.

Ωᾠλβιος εἶ σύ, ὡς δι' αἵματος, οὐράνιον, σαφῶς ἀκήρατόν
τε ὦ ἀθλητά, βασιλείαν κληρωσάμενος ὀσιόαθλε.

Δήμοις ἀθλητῶν, ὀσίων, Ἀγγέλων τ' ἔνδοξε, συγχορευή
παμμακάρο ἐν οὐρανοῖς, αἰὶ τρισάγιον ἄδων, Θεῶ μελώ-
δημα.

Θεοτοκίον.

Ρ'ὑσαί με ὁδῶν, ψυχαλῶτων Μητροπάρθενε, καὶ νυκτὸς
ἀγνωσίας ὡς φωτεινὴ, νεφέλη πέλουσα ὄντως, Ἄγνη Πα-
νάχραντε.

Ῥδὴ στί. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Υ'φαίνω σοι, γεγηθῶς μελώδημα, Ὅσιόαθλε Προκόπιε μά-
καρο, τὴν γὰρ δυσσέβειαν, Ἄγαρ πατάξας, Υἱὸν Θεοῦ Ἰν-
σοῦν ἀνεκήρυξας, δι' ὃν καὶ ἤθλησας στερόδῶς, τμηθεὶς κά-
ραν τὴν σὴν παναοίδιμε.

Φαιδρότατος, ὡς φωσφόρος ἔνδοξε, ἐν τῷ στερεώματι Ἐκ-
κλησίας, σὺ ἀνέτειλας, πανόλβιε ὄντως, τὴν οἰκουμένην
φαιδρύνων τοῖς ἄθλοις σου, ἰκέτευε οὖν ἀθλητά, ὑπὲρ τῶν
σὲ τιμώντων τὸν Κύριον.

Α'μφίβληστρον, νοπτοῦ διέρρηξας, παλαμναίου τε Βελίαρο
εὐθύφρον, ὄξυδερκῆς ὡς δορκάς, καὶ εἰς ὄρος, τὸ ὑψη-
λὸν διεσώθης ἀθλήσεως, τὸν Κύριον ὑπὲρ ἡμῶν, ἰκετεύων
αἰὶ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ρ'υσθείμεν, τῶν δεινῶν Θεόνυμφε, ἰκεσίαις σου πταισμά-
των Παρθένε, καὶ οὐρανῶν τύχοιμεν βασιλείας, ὅτι πι-
στῶν σὺ ὑπάρχεις διάσωσμα, Μαρία Μητέρα τοῦ Θεοῦ, Ἄσω-
μάτων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Λίαν εὐφρανας, τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυνας δυσσεβεστάτους, υἱὸς Ἄγαρ ἀθλοφόρε Προκόπιε, Υἱὸν Θεοῦ γὰρ Χριστὸν παμμακάριστε, ἀνακηρύξας ἐτμήθης τὴν κάραν σου, Μάρτυς ἔνδοξε, αὐτὸν ἔσαι ἐϊκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ οἶκος.

Μοναζόντων δεῦρο, ὁ θίασος τὸ Ὅσιων κλέος ὑμνήσωμεν, Νεομαρτύρων τε τὸ ὠραῖσμα, καὶ ἀπεγνωσμένων τὸ ἄριστον ὑπόδειγμα, Βελίαρ διαρρήξας γὰρ ἄρκυα, τὴν ἀνίσχυρον αὐτοῦ ἐθριάμβευσέ τε δύναμιν, καὶ τμηθεὶς κάραν Χριστὸν ἱκετεύει, δωρήσασθαι ἡμῖν ἔλεος.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νέου
Ὁσιομάρτυρος Προκοπίου.

Στίχοι: Κλίνας γεγηθῶς, αὐχένα μάκαρ ξίφει.

Θρόνῳ Ὑψίστου, συμπαρέστης Ἀγγέλοις.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὁδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ιχνεσι θείων ἀθλοφόρων, ἐφεπόμενος τῶν πάλαι θαρσαλέως, γηθοσύνης τε μάκαρ ἤθλησας κραυγάζων, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νάματα, ἔνδοξε πηγάζει, τοῖς προστρέχουσι τρισμάκαρ
σῶ τεμένει, σὴν τε θείαν ἐπιτελοῦσιν ἀεὶ μνήμην, τῷ τε
Κυρίῳ κράζουσιν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἦ σῶν Χριστὲ σοφῶν κριμάτων, παραδόξως πῶς Προκό-
πιον θηράτρων, τῶν ἐχθροῦ ἐξήρπασας, πόθῳ σοι βοῶν-
τα, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με, Δέσποινα βαράθρων, ταρβαλέων τῶν κολάσεως,
βρυγμοῦ τε, τοῦ ὀδόντων καὶ σκώληκός τε ἀκοιμήτου, ὡς
σωτηρία πέλουσα, τῶν βροτῶν Θεοκυῆτορ.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Μέγας ἀκέστωρ, Προκόπιε μάκαρ πέλεις, τοῖς προστρέ-
χουσι τοῖς σοῖς λειψάνοις, καὶ ἐξαιτουμένοις, ἀντίληπνιν
σὴν θείαν.

Ε'ν εὐφροσύνῃ τὸν Ὁσιόαθλον ὕμνοις, νῦν τιμήσωμεν πι-
στοὶ ἐνθέως, χαίροις ἐκβοῶντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Πλατυτέραν τῶν οὐρανῶν, Θεοτόκον, οἱ πιστοὶ ὁμο-
φρόνως ἐν ὕμνοις, πάντες μεγαλύνωμεν, ἀεὶ εἰς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἀλλότριον τῶν μητέρων.

Λαβρότατον, δυσσεβείας φλογμόν, παμμάκαρ, κατέσβε-
σας αἱμάτων σοῖς ἀθλητὰ ρεΐθροις, Προκόπιε Μαρτύ-
ρων, τὸ καύχημα καὶ τῶν Ὁσίων, διό σε πάντες οἱ πιστοὶ
ῶδαῖς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Δικτίρμονα Θεὸν Λόγον ὀσιομάρτυς, Προκόπιε ἰκέτευε
πταισμάτων λύσιν, δοῦναι ἐπιτελοῦσιν, ἀγίαν σου μάκαρ
μνήμην, ἵνα σε πόθῳ οἱ πιστοὶ τῆς γῆς, ἐν ὕμνοις μακαρίζωμεν.

Σκοτόμαιναν Ὅσιόαθλε ἀσεβείας, ἐσκέδασα, ὁ ἀθρῶν
ἀπογόνων. Ἄγαρ, ὄφρῦν δὲ ἐπυρμένην, Βελίαρ τὴν κε-
κεπφωμένου, καθεῖλες κάρας σῆς τομῆ σαφῶς, διό σε μακα-
ρίζομεν.

Θεοτόκιον.

Παρθένον σε πρὸ τοῦ τόκου, καὶ ἐν τῷ τόκῳ, Ἄγνη καὶ με-
τὰ τόκον σε ὁμολογοῦμεν· οἱ διὰ σου τυχόντες, Μαρία,
παλιγγενεσίας, καὶ ὕμνοις σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύ-
στως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Δὺς σοι ὀδόντας μάκαρ, ὁ σκολιώτατος Σατάν, ἐνέσπειρεν
ὀλεθρίου, συνέθλασας ὧ ἀθλητά, ὑπὲρ Χριστοῦ τὸν αὐ-
χένα, τμηθεὶς Προκόπι' εὐθῦφρον.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ χαρίτων, χαῖρε ὁ ἔμψυχος ναός, χαῖρε ἡ κούφη
νεφέλη, ἐλλήλυθε παναληθῶς, ἐν σοὶ γὰρ ἵνα σώσῃ, Ἄγνη
Χριστὸς βροτῶν ἅπαν γένος.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Ἰστῶμεν στίχους δ΄
καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν νυσταγμὸν ἀσεβείας, ἀποσεισάμενος, Σταυρὸν ἐπ’ ὤμου ἤρας, ὡς φησὶν ὁ Δεσπότης, ποδι δ’ ἀγαλλομένῳ τε φοβεροῖς, Μαρτυρίου τοῖς σκάμμασιν, ἐχώρησας πυκτεύσας ὡς ἀληθῶς, τὸν ἀγῶνα τὸν σωτήριον.

Ὠ” τὸν καλὸν σου ἀγῶνα, Μάρτυς Προκόπτιε, ὡσπερ δυσσεβείας, τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ, ἐσκέδασας γενναῖος, ὑπὲρ Χριστοῦ, ἐναθλήσας στερῶραθλε, διόπερ ἐπινίκιον νῦν ᾠδήν, σοὶ προσάγω τὴν χαρμόσυνον.

Ὠ” τῶν σοφῶν σου κριμάτων, Χριστὲ Θεάνθρωπε, ὡς πάλαι γὰρ τὸν Παῦλον, Ἐκκλησίας διώκτην, καὶ νῦν τε παραδόξως τὸ πλανηθέν, ὀρειάλωτον πρόβατον, θηρεύσας μετανοία ἀναλαβῶν, ὥμοις τῷ Πατρὶ προσήγαγες.

Νεομαρτύρων τὸ κλέος, ἀνευφημήσωμεν, Προκόπιον τὸν θεῖον, μονοτρόπων τὰ πλήθη, τὸν νέον ἑσφόρον, τὸν νοπτόν, Οὐρανὸν καταυγάζοντα, βοῶντες γηθοσύνης τῶν σῶν οἰκετῶν, ἀθλητὰ ἀεὶ μνημόνευε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῷ σκάμματι μολῶν, τὸ τῶν Νεομαρτύρων εὖχος, μυστικῶς ἔβόα σοι Κύριε· οἶμοι, ὅτι δεινῷ ἀσεβείας, περιπέπτωκα κλύδωνι· ἔρως τε, κατέσχε με τῆς ἁμαρτίας· δέξαι μου πηγὰς τὰς τῶν δακρῦων, ὃ τὴν γῆν κρεμάσας ἐν ὕδασι· μὴ με βδελύξῃ τὸν τάλαν’ ἢ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, μὴ με τοῦ προσώπου σου ἀπορρίψῃς, ψυχοσῶστα Χριστέ μου· ἀλλ’ ἀπόδος μοι, τὴν τοῦ σωτηρίου σου ἀγαλλίασιν, καὶ τῷ σῷ Ζωοποιῷ με

Πνεύματι, ἐν τῷ προκειμένῳ ἀγῶνι, τῆς ἀθλήσεως στήριξον·
ὁ μέγα ἔχων καὶ πλούσιον τὸ ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Λέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος
τοῦ Ἁγίου γ' καὶ στ' ᾠδή.

Ἀπόστολον ζήτηε εἰς Ἅγιον Γεώργιον
Εὐαγγέλιον εἰς ὀσιομάρτυρας
(ὄρα τὸ εἰς τὴν 13ην τοῦ Ὀκτωβρίου).

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ῥομφαίαν οἶάπερ, ὥμοις ἦρας
παμμάκαρ Μάρτυς Προκόπιε, τῇ δυνάμει οὗ ἐχθροὺς κα-
τετρόπωσας, αἰσθητοὺς τε καὶ νοητοὺς, δι' ἀθλήσεως στερ-
βάς· διόπερ παρὰ Κυρίου, ἐπαξίως εἵληφας στέφος, τοῦ
μαρτυρίου καὶ ἀσκήσεως.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῶν ὀσίων ἢ ἐκλογή, τῶν Νεομαρτύρων ἢ περιδο-
ξος Καλλονή, χαίροις ἀληθείας Χριστοῦ ἢ θεία σάλπιγξ·
Προκόπιε θεόφρον, Σμύρνης τὸ καύχημα.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Ἔργον Κωνσταντίνου Δημητρέλου.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΝΕΟΝ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΠΡΟΚΟΠΙΟΝ
ΤΟΝ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΔΙΑ ΞΙΦΟΥΣ ΤΕΛΕΙΩΘΕΝΤΑ

(Οὔ ἡ ἱερὰ μνήμη ἐπιτελεῖται τὴν 25ην Ἰουνίου).

Ποίημα

Καθηγουμένης Ἰσιδώρας Μοναχῆς Ἀγieroθεϊτίσσης

Ὁ ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε,
νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰῶνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ'. (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσά-

κουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴ μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου· ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τό: Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν·
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τὸ ἐπαναλαμβάνομεν ἀνὰ στίχον.

Στίχος α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε
τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχος β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Στίχος γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κατόπιν τὰ Τροπάρια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ἀθλητὴν τῆς εὐσεβείας τὸν μέγαν, τῆς ἀληθείας τὸν στερρότατον πύργον, Ὁμολογίας σάλπιγγα, καὶ λύχνον φωτός· ἄσμασιν αἰνέσωμεν, τὸν Προκόπιον δεῦτε, τούτου

μακαρίζοντες, τοὺς γενναίους ἀγῶνας· Ὅσιομάρτυς λέγοντες
Χριστοῦ, ἡμᾶς τῇ πίστει, τῇ θείᾳ στερέωσον.

Δόξα.

Τοῦ Προκοπίου τῇ εὐσήμεν ἡμέρα, τῆς ἑορτῆς συνεπιχαί-
ρουσιν ἅμα, τὰ τῶν Μαρτύρων τάγματα, ὁσίων χοροί·
Βάρνας τὰ περιχώρα, μπτρικῶς τε σκιρτῶσι, χαίρει τοῦ Προ-
δρόμου τε, ἐν τῷ Ἄθῳ ἢ Σκήτῃ· καὶ ἐξαιρέτως Σμύρνη εὐδο-
κεῖ, τούτου τὸ αἷμα, ὡς πλοῦτον κατέχουσα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.** Ὅμοιον.

Θύσιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν
οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς
ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν
ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ἀναγνώστης. Ψαλμὸς Ν'(50)

Εἰλέψόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώ-
πιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα·
ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρι-
νεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίς-
σπσέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια
τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ
ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται
ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου,
καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐ-
θὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοισ μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα
σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύ-
ματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπι-
στρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου,
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ
τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντε-
τριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδο-
μηθῆτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλο-
καυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

«Προκόπιον Ὁσιομάρτυρα σέβω. Ἰσιδώρας»

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προκόπιον ἔνδοξον ἀθλητὴν, τῆς πίστεως βάσιν τῆς ἀνδρείας ὑπογραμμόν, Χριστοῦ τὸν γενναῖον στρατιώτην Ὁσιομάρτυρα νέον τιμήσωμεν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρημάτων ἐνθέων σου ταῖς βολαῖς, ἐκρήμισσας ψεύδους τὰ πυργώματα τὰ σαθρά, καὶ ὑψώσας πίστεως τὰ σκῆπτρα ἀκαταγώνιστε Μάρτυς Προκόπτιε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Θ΄ νεύρων ἀστάτων ὡσεὶ σκιάν, τοῦ κόσμου τὴν δόξαν ἐθεώρῃς καὶ τὴν τιμὴν, διὸ εὐχερῶς αὐτὰς ἀφῆκας· καὶ τῷ Κυρίῳ προσῆλθες Προκόπτιε.

Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κυρία καὶ Δέσποινα τοῦ παντός, σὺ εἶ Παναγία Θεονύμφευτε Μαριάμ, τὸν πάντων γὰρ Κτίστην καὶ Δεσπότην μητροπρεπῶς ταῖς χερσί σου ἐβάστασας.

Ἦδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δ'λοτρόπως Κυρίῳ, προσπλωθεὶς Ὅσιε, ἔστερξας ἐξ ὅλης καρδίας, Τούτου τὸ Ὄνομα, καὶ ἐν τῷ Ἄθῳ ἐλθὼν, τῶν Μοναζόντων τὸ σχῆμα, τὸ σεπτὸν ἐφόρεσας, θεῖε Προκόπιε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προκοπίου τοὺς ἄθλους, τοὺς ἱεροὺς ἔστεψαν, τάξεις ἄσωμάτων Ἀγγέλων, καὶ ἐπεθαύμασαν, πῶς τῆς σαρκὸς ὑπερβάς, τὸ ἀσθενὲς ἐν ἀνδρείᾳ, τῆς ψυχῆς ἐφρόντισε, τὴν ἐπιμέλειαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ι'οβόλου κακίαν, τοῦ πτερνιστοῦ ἔθραυσας, ἔνδοξε Προκόπιε Μάρτυς, τῇ καρτερίᾳ σου, καὶ τῇ ἀκάμπτῳ σπουδῇ, τοῦ θεαρέστου σου ζήλου, τὸν Σταυρὸν τὸν ἅγιον, ἔσχες γὰρ σύμμαχον.

Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δ'ουρανῶν πλατυτέρα, ἢ σὴ γαστήρ γέγονε, Ἄχραντε Παρθένε Μαρία, Θεοχαρίτωτε, τὸν ποιητὴν τοῦ παντός, καὶ Βασιλέα τῶν ὅλων, ἐν αὐτῇ ἐχώρησας, θείῳ βουλήματι.

Ε'νίσχυσον, ἡμᾶς προκόπτειν ἐν ἔργοις τῆς εὐσεβείας, καὶ φυλάττειν συνειδητῶς Θεοῦ τὰ προστάγματα, Προκόπιε νέε Ὄσιομάρτυς.

Επίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει.

Μεθ' ὁ. Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Τὴν πίστιν Χριστοῦ, ἀφρόνως ἦν ἠθέτησας, ἐν μέσῳ πολλῶν, ἀνδρείως ὠμολόγησας, Ἀθλητὰ Προκόπιε· μετανοίας ἄσειστον ἔρεισμα, τῆς καρτερίας ἔμψυχε εἰκῶν, τῆς θείας ἀγάπης ἢ ἀπόδειξις.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νηπιόφρονα τύραννον, τῇ θεοσοφίᾳ σου ἀπεμώρανας· ὀσιόαθλε Προκόπιε, ἀληθείας κήρυξ ἰσχυρόφωνε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐδαμῶς συνεχώρησας, μένειν ἐν τῷ πταισίματι τῆς ἀρνήσεως· ἀλλ' ἠγέρθης ὡς Προκόπιε, σεαυτὸν τε πάλιν ἐδιόρθωσας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ελασφόρος ὡς ἥλιος, ἐν τῇ Σμύρνῃ ἔλαμψας καὶ ἐφώτισας· Ἐκκλησίας τὰ πληρώματα, τοῖς γενναίοις ἄθλοις σου Προκόπιε.

Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰησοῦν τὸν Θεάνθρωπον, Παναγία Δέσποινα ἀπεκύησας· ἐν σαρκὶ καὶ ἡ ἀγνεία σου, ὡς πρὸ τόκου ἔμεινεν ἀλώβητος.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥῆ σου ψυχῆ, καὶ καρδία ᾧ Προκόπιε, ἐστρατεύθης τῶ τῶν ὄλων Βασιλεῖ, καὶ ἀνεδείχθης, στεφανίτης ἀξιέπαινος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, πολυθαύμαστε Προκόπιε, μετὰ δέους σοι προσπίπτω καὶ βοῶ, κατεύθυνόν μοι, ἐν Θεῷ τὰ διαβήματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Αῖγαμαι τὰς σὰς, ἀριστείας ᾧ Προκόπιε, ὅτι μέγας ἀνεδείχθης ἀθλητής, καὶ τῆς ψυχῆς σου, ὑπερπύξησας τὰ τάλαντα.

Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ρήσεις προφητῶν, ἐπὶ σοὶ Θεοχαρίτωτε, Παναγία εὔρον τέλος ἀσφαλές, ἐν σοὶ γὰρ τόκος, καὶ ἀγνεῖα συνηρμόσθησαν.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν δένσιν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ σῶμά σου, ἱερὲ Προκόπιε, διὰ πίστιν τοῦ Χριστοῦ τὴν ἁγίαν· ἦν ἀδαῶς, ἀπληρνήθης τὸ πρῶτον, εἰς πολυπλόκους βασάνους ἐξέδωκας· βοῶν Κυρίῳ τῷ Θεῷ· δι' ἀγάπην τὴν σὴν σφαγιάζομαι.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υφάνθη σοι, εὐπρεπὲς ἱμάτιον, ὦ Προκόπιε θειότατε Μάρτυς· ἐν οὐρανοῖς, ἐπιγείου γὰρ δόξης, τὰς διακρίσεις ἐμφρόνως κατέλιπες· γνωρίσας ὅτι τοῖς πιστοῖς, ἐναπόκειται στέφος ἀμάραντον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ράνισι σου, τῶν αἱμάτων ἠρδευσας, ἱερώτατε Προκόπιε Μάρτυς· θεοπρεπῶς, τὰ ἐδάφη τῆς Σμύρνης, ἔνθα τῷ ξίφει τὴν κάραν σου τέτμησαι· γενόμενος ἀμνὸς Θεοῦ· τοῦ τῷ αἵματι κόσμον λυτρώσαντος.

Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ανύμφευτε, Θεοτόκε Δέσποινα, τῶν πιστῶν ἡ κραταῖα προστασία· ῥῦσαι ἡμᾶς, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν ταῖς ἀμάχοις πρεσβείαις σου· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς Ἀγνή· συμφορῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων.

Ενίσχυσον, ἡμᾶς προκόπτειν ἐν ἔργοις τῆς εὐσεβείας, καὶ φυλάττειν συνειδητῶς Θεοῦ τὰ προστάγματα, Προκόπιε νέε Ὅσιομάρτυς.

Αᾗχαντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον, ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῥησίαν.

Ὁ ἱερεὺς καὶ πάλιν μνημονεύει.

Μεθ' ὃ. Κάθισμα. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Μαρτυρίαν τὴν κατὰ Θεὸν ἐναπέδωκας, ἐν τῷ μέσῳ τῶν Ἀγαρνῶν ᾧ Προκόπτιε, ἐναθλήσας καρτερικῶς γενναῖε Ἀθλητᾶ· Χριστοῦ πίστιν γὰρ τὴν ἀληθῆ, δι' ἀφροσύνης σκοτασμόν, ἦν ἠρνήθης τὸ πρότερον· Ὑστερον ὑποθήκαις, τοῦ θείου πνευματικοῦ σου, μετὰ συνέσεως πολλῆς, ἀδιστακτικῶς ὡμολόγησας.

Εἶτα τὸ Α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' Ἦχου.

Ε'κ νεότητός μου, πολλὰ πολεμεῖ μὲ πάθῃ· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον, Σωτὴρ μου. (Δίς).

Οὐ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (Δίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Α'γίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει, ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ μονάδι, ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Α'γίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Στίχος: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον (Μαρτυρικόν).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος: Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χαίροις χαριτώνυμε, καὶ καρτερόψυχε Μάρτυς, ἱερὲ Προκόπιε, ἀθλητῶν στεφάνωμα καὶ ἐδραῖωμα· Μοναστῶν σχῆμα γάρ, τὸ σεπτὸν καὶ μέγα, ἐν τῷ Ἀθωνι ἐφόρεσας· Χριστοῦ γενόμενος, θεία προσφορὰ καὶ εὐπρόσδεκτος· εἰς πλάγην ὀλισθήσας τε, πάλιν ἐν εὐθύτητι ἔφθασας. Θείας Βασιλείας, ἦν πόνοις Μαρτυρίου σου σεπτοῦ, καὶ τῶν αἱμάτων τοῖς ῥεῖθροις σου, ἀξίως ἐκέρδισας.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ελασφόροις ἀκτίσι, τῶν ἐνθέων ἀγώνων σου ὦ Προκόπιε, ἐφώτισας τὴν Σμύρνην, εἰς ἣν ὁμολογίαν, τὴν τῆς πίστεως ἔδωκας· καθωραΐσας λαμπρῶς, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εκουσία σου γνώμη, πρὸς τὰ σκάμματα ἦλθες τῆς θείας πίστεως, Προκόπιε Κυρίου, ἀνδρεῖε στρατιῶτα, καὶ ἀλύγιστος ἔμεινεν· ἡ καρτερία ἡ σή, πικραῖς ἐν ἀλγηδόσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Βιαιότητα πᾶσαν, τῶν ἀθέων τυράννων ἀπεσκοράκισας, στερῶν Ὅσιομάρτυς, καὶ νίκαις εὐπροσδέκτοις, ἀδειλάνδρως ἐδίδαξας· τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, Προκόπιε τὸ σθένος.

Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ως ὑπέριστατος θρόνος, τοῦ Δεσπότητος τῶν ὅλων Θεοχαρίτωτε, πανύμνητε Μαρία, ἐβάστασας χερσὶ σου, τὸν Θεὸν τῶν Δυνάμεων· ὃν ἐκδυσώπει ἀεὶ, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων.

Ὡδὴ ν'. Τὸν Βασιλέα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ιδέαις πᾶσαις, τῶν ἀλγεινῶν ὀμιλήσας, Θεοφόρε Προκόπιε Μάρτυς, εὗρες εὐφροσύνης, τὸ κέρδος εἰς αἰῶνας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στρατολογία, τῆ ἱερᾷ ἠριθμῆθης, ἐν τιμῇ τε καὶ δόξῃ προεπούση, δοῦλε τοῦ Κυρίου, Προκόπιε Θεόφρον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ιλαρωτάτω, καὶ φωτεινῷ σου προσώπῳ, ᾧ Προκόπιε λύεις τὸ σκότος, καὶ καθωραΐξεις, τὰ πέρατα τοῦ κόσμου.

Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δικαίων τάξεις, καὶ Προφητῶν αἰ χορεῖται, ἐπὶ σοὶ Παναγία σκιρτῶσι, καὶ χαροπαρόχου, πληροῦνται εὐφροσύνης.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ψ'ς ὄρθρος ὡς ἡμέρα, θείας εὐλογίας, ἡ ἱερά σου ἐπέστη, ἡμῖν ἑορτή, ὀσιομάρτυς Κυρίου, μάκαρ Προκόπιε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρ'ιζόθεν τὰς ἀκάνθας, ἔτεμες τῆς πλάνης, μετὰ σπουδῆς φιλοτίμου, τὴν πίστιν Χριστοῦ, καλῶς Προκόπιε Μάρτυς, φιλεργασάμενος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Α'νδρεία σου φρονήσει, ἔφερες βασάνων, τῶν πολυπλόκων τὰ ἄληπ, Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, ὡς κραταιότατον ὄπλον, ἔχων Προκόπιε.

Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σοὶ πρέπει ἐξαιρέτως, δόξα Θεοτόκε, καὶ σοὶ ἀρμόζουσιν ὕμνοι, καὶ θεῖαι ᾠδαί, τὸν Ὑπερύμνητον Λόγον, σὺ γὰρ ἐκύησας.

Καὶ εὐθύς, τό·

Αῤῥιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζεις σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια
ῶν ἡ ἀκροστιχίς:

«Χαῖρε ἔνδοξε».

Χαίροις γενναιότατε Ἀθλητά, κλέος τῶν Ὁσίων τῶν Μαρ-
τύρων ἡ καλλονή, χαίροις ἀληθείας ἰσχύς κραταιοτάτη-
τῆς πίστεως ὁ πύργος, θεῖε Προκόπιε.

Αῖγε δὴ φιλέορτοι ἐν χαρᾷ, ἄθλους Προκοπίου Χριστο-
μάρτυρος ἱεροῦ, στέψωμεν ἐν ὕμνοις αὐτοῦ τε κατ'
ἀξίαν· τὸν ζῆλον εὐσεβείας, ἐπιζηλώσωμεν.

Ιῆνδαυμα εἰδώλων τὸ ἀσταθές, πέπτωκεν εἰς χάος ἀπωλείας
καὶ συντριβῆς, σοῦ ταῖς ἀριστεταῖς Προκόπιε γενναῖε· καὶ
πίστεως ὑψώθη, κέρας τὸ τίμιον.

Ρεῖθροις τῶν αἱμάτων σου τῶν σεπτῶν, πόλις ἡ τῆς Σμύρ-
νης ἠγιάσθη θεοπρεπῶς, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ Προκόπιε
σκιρτῶσα· τῆς νίκης σοι προσφέρει, τὰ βραβευτήρια.

Εἵνα ἐν προσώποις τρισὶ Θεόν, σέβω καὶ λατρεύω συνδοξά-
ζω καὶ προσκυνῶ, ἄναρχον Πατέρα Υἱόν τε καὶ τὸ Πνεῦ-
μα· Προκόπιε τυράννοις, ἔμπροσθεν ἔκραζες.

Εῶστησας τοὺς πόδας σου ἀσφαλῶς, πέτραν εἰς ἀγίαν προ-
σταγμάτων τῶν θεϊκῶν, ὅθεν καὶ ἐν ὥρα ἀγώνων τῶν τι-
μίων· οὐδόλως ἐσαλεύθης, Μάρτυς Προκόπιε.

Νύκτα τὴν ζοφώδη καὶ ἀφεγγῆ, εἰδωλομανίας καὶ τῆς πλά-
νης Ἀγαρηνῶν, ὅλως ἀπηρνήθης Προκόπιε θεόφρον· φω-
τὶ τῆς ἀληθείας, καταυγαζόμενος.

Δένδρον ὡς πολύφορον τοῦ Χριστοῦ, ἔδωκας πλουσίως ἐπιγνώσεως τοὺς καρπούς, καὶ τὴν εὐφορίαν τῆς νίκης τῆς ἐνδόξου· δι' ἧς πιστοὺς εὐφραίνεις, Μάρτυς Προκόπιε.

Θῶπι σου καρδία ὅλη ψυχῆ, ὅλη διανοία καὶ ἐξ ὅλης σου τῆς στοργῆς, Κύριον τῶν ὅλων Προκόπιε φιλήσας· Αὐτοῦ ἐγένου θυμα, πάνυ εὐπρόσδεκτον.

Τένως ᾧ Προκόπιε ἐπὶ γῆς, σὺ ἐπολιτεύθης Ἀθωνίτης ὡς Μοναστής, καὶ οἰκειοτρόπως Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· ὑπέγραψας τοὺς ὅρους συμφιλιώσεως.

Εἴχει σε ἡ Βάρνα θεῖον βλαστόν, Σκίτη τοῦ Προδρόμου ἐν τῷ Ἀθωνι Μοναστήν, Σμύρνη τε ὡσαύτως Προκόπιε ὡς πλοῦτον· ἐκεῖσε γὰρ ἐτμήθης, ξίφει τὴν κάραν σου.

Εἶτα·

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν, ἣν ἀφρόνως ἠθέτησας, πόνοις δριμυτάτων βασάνων, ἀπεδέχθης Προκόπιε· μισήσας καὶ ἐλέγξας εὐθαρσῶς, τὴν πλάνην τῶν δεινῶν Ἀγαρηνῶν, διὰ ξίφους τελειώσας τε εὐκλεῶς, τὸν δρόμον τῆς Ἀθλήσεως. Χαίροις Ὅσιομάρτυς τοῦ Χριστοῦ, χαίροις χρυσοῦ ὑπέρτιμε· Χαίροις τοῦ Ὁρους Ἄθωνος τιμῆ, τῆς Σμύρνης περιήχημα.

*Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις,
μεθ' ἣν ψάλλομεν τὰ ἐξῆς·*

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ Εὐλου.

Χαίροις στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, πίστεως ἀγίας τὸ σθένος, τῆς εὐψυχίας κανὼν, λύχνε ἰλαρώτατε, τῆς καρτερίας τε· τῆς ἀθλήσεως στάθμη τε, τῆς θείας ἀγάπης, πύργος ὑψηλότατος, καὶ ἀκαθαίρετος. Χαίροις τῶν Ὁσίων τὸ σέβας, δόξα εὐκλεῆς τῶν Μαρτύρων· ἀξιωμακάριστε Προκόπιε.

Εμύρνη ἐγκαυχᾶται ἱερῶς, φέρουσα Προκόπιε θεῖε, Ὅσιο-
μάρτυς Χριστοῦ, πλοῦτον ὡς πολύτιμον, τὰ ἀκροθίνια·
τῶν τιμίων ἀγώνων σου, ἐν ταύτῃ γὰρ δρόμον, θεῖον ἐτελείω-
σας, τοῦ Μαρτυρίου σου. Ξίφει ἐκτμηθεῖς σου τὴν κάραν, καὶ
πρὸς τὸν Θεὸν ὄν ἐπόθεις· δῶρον ταύτην δούς ὡς ἀξιόχρεων.

Πίστιν τὴν ἀλάθευτον Χριστοῦ, ἔμπροσθεν ἐχθρῶν ἀντι-
θέων, ἦν ἀπηνήθης τὸ πρὶν, ὕστερον ἐν γνώσει σου, κα-
θωμολόγησας· μετὰ τόλμης Προκόπιε, δεχθεὶς τῶν βασάνων,
πᾶσαν τὴν πικρότητα, ἐν γενναιότητι. Στέφος οὖν ἐδέξω
ἀξίως, τῆς Ὁμολογίας καὶ χαίρων, ᾤκησας φωτὸς εἰς τὰ σκη-
νώματα.

Δίστιχα Ἀκροτελεύτια.

Προκόπτειν με ἐν ἀρεταῖς ἀξίωσον εὐχαῖς σου,
Προκόπιε θεϊότατε Χριστοῦ Ὅσιομάρτυς,
βοᾷ ἐν ἱκεσίαις σοι ἡ πένης Ἰσιδώρα,
ὅπως δοξάζω ἐκτενῶς Θεὸν τὸν ἐν Τριάδι,
Πατέρα ἅμα σὺν Υἱῷ καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ,
ὃ πρέπει δόξης πλήρωμα αἰῶνας εἰς αἰώνων.

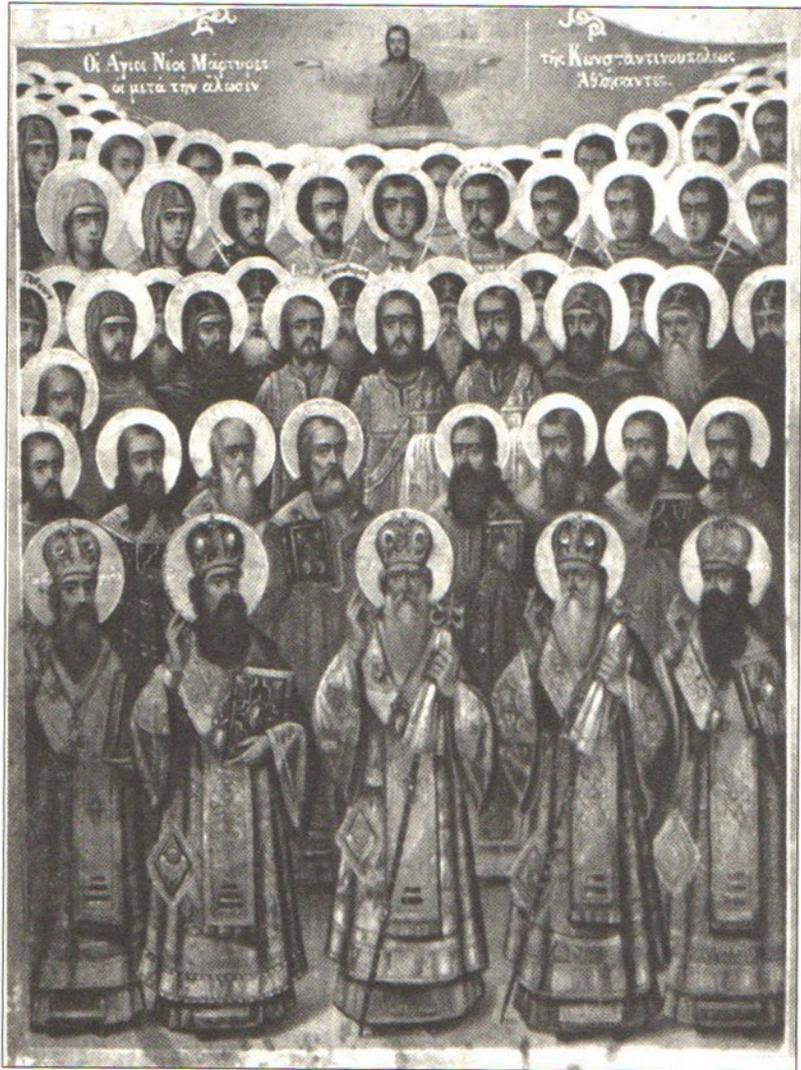
ΑΜΗΝ.

ΤΕΛΟΣ

ΘΕΩ ΤΕ ΤΩ ΔΗΜΙΟΥΡΓΩ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙ ΤΩΝ ΟΛΩΝ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΩΔΗΝ ΜΕΓΑΛΟΦΩΝΩΣ ΔΩΜΕΝ.

ΑΜΗΝ.

Σύναξις Νεομαρτύρων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

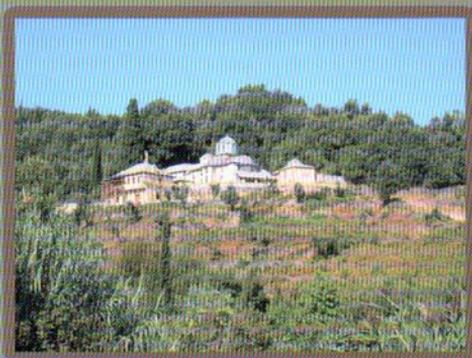
1. Μέγας Συναξαριστής τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τόμος ΣΤ',
*ἔκδοσις ε΄, Ἐπισκόπου Οἰνόης Ματθαίου Λαγγῆ, Ἀθῆναι
1987.*
2. Νέον Λειμωνάριον παρὰ Μακαρίου Νοταρᾶ, Ἀθανασίου
τοῦ Παρίου καὶ Νικηφόρου τοῦ Χίου,
ἔκδοσις α΄, Βενετία 1819
3. Ἀγιολόγιον Σωφρονίου Εὐστρατιάδου,
ἔκδοσις β΄, Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι 1995.
4. Συναξαριστής Νεομαρτύρων Ἁγίων Μακαρίου Νοταρᾶ,
Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Νικηφόρου Χίου,
ἔκδοσις γ΄, Ὁρθόδοξος Κυψέλη, Θεσσαλονίκη 1996.
5. Ὁρησκευτικὴ καὶ Ἠθικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια, τόμος 10,
ἔκδοσις α΄, Ἀθ. Μαρτίνου, Ἀθῆναι 1965.
6. Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη, τόμος γ΄,
Κ. Σάθα (φωτοτ. ἀνατύπωση 1972 «Γρηγοριάδης»).
7. Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων,
*ἔκδοσις α΄, ἹΜ. Ἀγ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου Ἑλληνικοῦ
Γορτυνίας, 1983.*
8. Ἅγιοι τοῦ Ἁγίου Ὁρους, παρὰ Μοναχοῦ Μωϋσέως Ἀγιορείτου,
ἔκδοσις α΄, Μυγδονία, Καλοχώριον Θεσσαλονίκης 2008.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σφραγὶς παραχωρήσεως	4
Ἀφιέρωσις	5
Εἰσαγωγή	7
Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ὀσιομάρτυρος Προκοπίου	9
Μικρὸς Ἑσπερινὸς	19
Μέγας Ἑσπερινὸς	22
Ὅρθρος	31
Θεία Λειτουργία	43
Παρακλητικὸς Κανὼν	45
Βιβλιογραφία	63

Διανέμεται δωρεάν